

Program

**WIOSNA
'79**

**SEKCJA
PIŁKI
NOŻNEJ
GTS WISŁA
KRAKÓW**

Zawsze w pierwszym szeregu

Kształtowanie się państwowości naszego kraju w latach dwudziestych niosło z sobą bardzo ważny pierwiastek. Umiłowanie barw klubowych wiązało się bardzo ściśle z umiłowaniem ojczyzny z poczuciem gorącego patriotyzmu sięgającego granic bohaterstwa.

Już podczas I wojny światowej sportowcy spod znaku Białej Gwiazdy walcząc jeszcze w mundurach austriackiego zaborcy, zdawali sobie doskonale sprawę z faktu, że każdy z nich reprezentuje naród polski, który czeka na upragnioną wolność. Zahartowani w walce o wielkość swego klubu, zdobywali się na wyczyny przechodzące potem niemal w legendę.

W latach 1912 do 1923 występował w piłkarskiej drużynie Wisły obrońca Stefan Śliwa. Był on, obok Henryka Reymana, jedynym spośród wiślaków, reprezentantem Polski w naszym pierwszym międzypaństwowym meczu rozegranym na terenie Polski, a wygranym nota bene 3:0 w Krakowie w 1922 roku. Po zakończeniu wojny wrócił do „Wisły” z protezą prawej ręki. Śliwa bowiem miał na froncie, jak skromnie mawiał „zwyczaj” odrzucania w stronę nieprzyjaciela... spadających obok niego odbiepieczonych granatów. Gdy podnosił swój ostatni granat, nastąpiła eksplozja..

Niedoścignionym wzorem sportowca i żołnierza patriotę pozostał na zawsze w „Wiśle” jej najlepszy w dotychczasowej historii piłkarz plk HENRYK REYMAN. W koszulce z Białą Gwiazdą występował w latach 1918—1932, reprezentując jednocześnie 12 razy Polskę — między innymi na Olimpiadzie 1924 roku, w Paryżu. Okazał się on równie bojowym i bezkompromisowym tak w walce sportowej jak i w działaniach wojennych w czasie kampanii wrześniowej 1939 roku. Swoją odwagą brawurą i doświadczeniem wstąpił się szczególnie w najbardziej krwawej bitwie pod Kutnem. Z niewygodną jeszcze raną uciekł z obozu jenieckiego w Niemczech, by do końca wojny walczyć w szeregach partyzanckich w lasach tarnobrzeskich.

Z osobą Henryka Reymana łączy się jeden ze słynnych w historii „Wisły” patriotycznych epizodów — decydujący o mistrzostwie Polski w 1927 roku, mecz z niemiecką drużyną Erster Fussballclub, z Katowic znany pod skrótem IFC. Były to pierwsze mistrzostwa Polski rozgrywa-

ne w systemie ligowym, ważne dla „Wisły” tym bardziej, że właśnie ona była jedną z współzałożycielek ligi państwowej.

W pierwszym jednak rzędzie, przed „Wisłą” stało niesłychanie trudne i odpowiedzialne zadanie nie dopuszczenia do tego, aby zaszczytny tytuł mistrza Polski zdobyła drużyna subwencjonowana przez wrogie nam, czynniki.

Już na kilka tygodni przed meczem, prasa, w licznych publikacjach zwracała uwagę na doniosłość tego spotkania, podkreślając odpowiedzialność jaka przypada w udziale zawodnikom „Wisły”.

Płyta boiska IFC otoczona była nie tylko 25 tysiącami widzów, co na ówczesne lata i warunki stanowiło długo nie pobity rekord frekwencji, lecz również silnym kordonem policji. „Wisła” już w 10 minutie uzyskała prowadzenie ze strzału Czulaka. Na boisko wtargnęli niezadowoleni kibice. Porządek przywróciła policja. Po wznowieniu gry i upływie następnych 10 minut Reyman strzelił drugą dla „Wisły” bramkę. Na kilka minut przed końcem meczu obrońca IFC Pohl obronił ręką strzał Reymana. Sędzia podyktował rzut karny. Na znak protestu przeciwnicy zeszli z boiska, a publiczność niemiecka przybrała wrogą wobec „Wisły” postawę. Rzut wyegzekwowany został do pustej bramki, a sędzia odgwizdał koniec spotkania. Teraz na stadionie IFC doszli do głosu Polacy. Uformował się olbrzymi pochód który wyległ na ulice Katowic. Na czele pochodu kroczyła orkiestra wojskowa, za nią szli piłkarze „Wisły”. Wszyscy śpiewali klubowy hymn „Jak długo na Wawelu”.

Przed hotelem w Katowicach Reyman wygłosił przemówienie. Ze łzami w oczach słuchały go tłumy, towarzyszące zwycięskiej „Wisły” w jej drodze do Krakowa. Mimo późnej pory, tysiące mieszkańców Krakowa czekało na powrót swojej drużyny — mistrza Polski. Wiwatom, śpiewom gratulacjom nie było końca. Radość była powszechna. Nikt jeszcze wtedy nie przypuszczał że za niespełna 12 lat przyjdzie mierzyć się Polakom z Niemcami w zupełnie innych, tragicznych okolicznościach.

Brat Henryka dr Jan Reyman — również słynny piłkarz „Wisły”, w czasie okupacji hitlerowskiej brał czynny i aktywny udział w walce podziemnej. Przy szefie sztabu Związku Walki Zbrojnej, wykonywał specjalne zlecenia. Niemcy wpadli na trop organizacji. Dr Jan Reyman skazany został na katorgę w Oświęcimiu, gdzie przebywał trzy lata. Obecnie pełni funkcję zastępcy przewodniczącego Prezydium Rady Seniorów GTS Wisła.

Niemal na wszystkich frontach w czasie drugiej wojny światowej walczyli wiślaczy. Łatwo było ich rozpoznać. Wyróżniał ich hart męstwo i patriotyzm.

Napastnik „Wisły” Czulak, brat Artura — Andrzej Woźniak, Pasek i Dyka, uczestniczyli w pamiętnej bitwie o Anglę.

Z armią polską wyemigrowali przez Węgry — słynny pomocnik

Gieras, bramkarz Gierula, Tobiasz, Fujarski (walczył pod Tobrukiem), Szewczyk i Habowski.

W kampanii wrześniowej stracił życie wspomniały pomocnik Wasnio-wski. Wszechstronny sportowiec Władysław Stefaniuk doznał ciężkich ran we Francji. Zginął zasłużony działacz „Wisły”, jej były piłkarz dr Adam Obrubański. Innemu działaczowi Czesławowi Delekcie udało się przeżyć walki w armii polskiej na Zachodzie.

Inni wiślaczy, dawali na codzień dowody swego gorącego patriotyzmu także wewnątrz okupowanego kraju, organizując życie Polski podziemnej i ruch oporu. Czołową postacią walki na tym podziemnym froncie był dr Tadeusz Orzelski — dawny piłkarz „Wisły” i aktualny od 1933 roku do wybuchu wojny, Prezes. Jako komendant Związku Walki Zbrojnej na okręg Polski południowej, został aresztowany przez gestapo i wysłany do Oświęcimia. Dzięki staraniom organizacji podziemnej przewieziony został do Krakowa i jako „chory” umieszczony pod strażą w szpitalu. W wyniku zorganizowanej akcji partyzanci wykradli dr Orzelskiego z rąk okupanta hitlerowskiego. Działał w rejonie Warszawy, by natychmiast po ustaniu działań wojennych stanąć w Krakowie do odbudowy zniszczonego przez okupanta swego ukochanego klubu — „Wisły”.

Niemal jednocześnie z dr Orzelskim, aresztowano w 1940 roku działacza zakopiańskiej „Wisły” Tadeusza Paudyna. Za aktywną działalność w ruchu oporu skazany on został na katorgę oświęcimską. Nie załamał się. Pracował w obozowej organizacji podziemnej — współpracując z innymi krakowianinami jak Józefem Cyrankiewiczem i Lucjanem Motką. Miał szczęście przeżyć obóz — wrócił do pracy w „Wisłę” — tym razem krakowskiej.

Oboz w Oświęcimiu nie przeżyło wielu piłkarzy Białej Gwiazdy. Jako członkowie ruchu oporu zginęli pod ścianą śmierci między innymi: Stefan Lubowiecki, Władysław Szumilas, Antoni Łyko (zdobywca zwycięskiej bramki w jubileuszowym meczu z angielską Chelsea w 1936 r), Stefan Reyman, Szczepaniak, Pachner.

W Krakowie rozstrzelany został partner braci Kotlarczyków z linii pomocy — Bronisław Makowski. Ukrywał on w swoim zakładzie pracy materiały wybuchowe przeznaczone na akcje Polski podziemnej.

Ciekawa jest historia ostatnich dni życia jednego z fantastycznych wiślaków — piłkarza, szczypiornisty i koszykarza — Aleksandra Zaczka. Podczas okupacji był czynnym zawodnikiem i działaczem sportu uprawianego nielegalnie, na peryferyjnych boiskach Krakowa. Chodziło przecież, aby dać udreconym Polakom jakąś namiastkę sportu, odprężenie w czasie okupacyjnej nocy. Inicjatorami nielegalnych rozgrywek piłkarskich byli także działacze i zawodnicy „Wisły”, którzy przy okazji tworzyli nowe kluby konspiracyjne. Jednym z nich był Amatorski Klub Sportowy — w nim właśnie działał Zaczek. W jego mieszkaniu przy ul. Brackiej znajdowała się centrala organizacji podziemnej z radiostacją — z

mieszkania tego wychodziła podziemna prasa. Okupant trafił na ślad placówki i nowego klubu sportowego. Posypały się aresztowania. Zaczek, przetrzymał wprawdzie obóz w Oświęcimiu ale podczas ewakuacji obozu w 1945 roku zmarł w wycieńczeniu.

Nie wymieniono tutaj wszystkich wiślaków — patriotów. Przy każdym nazwisku zastrzeżonego sportowca „Wisły” można opowiedzieć tragiczną historię człowieka walczącego o Polskę, historię ludzi których w duchu żarliwego patriotyzmu wychowała „Wisła”.

(Opracowano na podstawie pracy dyplomowej mgra Stanisława Chemicza)

Drugi rok na mistrzowskim tronie

Sezon 1928 roku rozpoczął się od styczniowych obrad PZPN. Efektem trzydniowej debaty było między innymi ustalenie, że w rywalizacji ligowej 1928 roku uczestniczyć będzie 15 drużyn, z czego 3 spadną do klas okręgowych. Do ligi awansować miała jedna drużyna, a dwie miały zostać zdegradowane, co w konsekwencji doprowadzi w 1930 roku do uczestnictwa w walce o tytuł mistrza Polski 12 zespołów.

Nie zaakceptowano wniosku podziału na dwie grupy drużyn ekstraklasy z 1927 roku.

Przyjęto natomiast postulat, by do pierwszej ligi dokooptować Cracovię i najlepszy w eliminacjach o awans — Śląsk Świętochłowice, który zdobył 8 pkt. Nie bez wpływu na końcowy wynik eliminacji było zweryfi-

Wisła 1927—28

LOKATY DRUŻYN EKSTRAKLASY W LATACH 1927 - 1999

Lp.	LATA WYLIWIE	1927	1928	1929	1930	1931	1932	1933	1934	1935	1936	1937	1938	1939	1940	1941	1942
1	WISŁA KRAKÓW	13	1	3	2	2	6	3	3	4	2	5	3				
2	IFC WATOWICE	3	2	5	12s												
3	WARTA POZNAŃ	13	3	2	1	5	7	3	9	7	3	4	2				
4	PODÓŁ LWÓW	13	4	5	7	4	2	2	6	2	6	6	5				
5	LEGIA WARSZAWA	10	5	3	4	3	5	6	5	9	10s						
6	TURKESKI ŁÓDŹ	3	6	9	13s												
7	L. K. S.	42	7	41	5	10	4	5	8	6	7	8	9s				
8	PODOLIA WARSZAWA	10	8	7	4	8	12s	α	9	41s							
9	CZARNI LWÓW	7	9	8	9	10	41	12s									
10	TKS TORUŃ	2	10	15s													
11	HASMONEA LWÓW	2	41	13s													
12	RUCH CHOROŹÓW	13	42	12	10	8	7	4	4	1	4	3	4				
13	WARSZAWIANKA	13	43	10	8	41	8	7	10	8	5	7	8				
14	JUTRZENKA KRAKÓW	1	44s														
15	CRACOVIA	41	koopf	4	6	1	9	4	2	40s	α	1	7				
16	ŚLĄSK ŚWIĘTOCHŁOWICE	3	α	44s													
17	GARBARNIA KRAKÓW	10		α	2	6	1	11	4	7	4	9s	α				
18	ŁKS ŁÓDŹ	1		α	12s												
19	LECHIA LWÓW	1		α													
20	Z. P. SIEBŁE	3			α	42s											
21	PROGÓRZE KRAKÓW	2															
22	DAB WATOWICE	2															
23	A. S. CHOROŹÓW	3															
24	ŚMIGŁY WILNO	1															
25	UNION TOURING ŁÓDŹ	1															

LEGENDA:
 s - spody
 α - awansowały

kowanie meczu Śląsk — Garbarnia z 1:1 na 3:0 dla Śląska. Krakowianie zeszli z boiska, gdy sędzia podyktował przeciw nim rzut karny. Wprowadzona poprawka w tabeli sprawiła, że Garbarnia zajęła z 7 punktami drugą lokatę.

W 1928 roku w Wiśle i Cracovii upatrywano głównych kandydatów do tytułu. Miejscowa prasa również przychyliła się do opinii kibiców podkreślając między innymi: „Największe zainteresowanie wzbudza duet spod Wawelu. Oba kluby krakowskie Cracovia i Wisła rzetelnie przygotowały w zimie swe drużyny do mistrzostw. Sposób ćwiczeń, oraz rygor i pilność z jaką obustronnie ćwiczone dowodzi jasno o jak ważną stawkę chodzi. Stawkę tę zwiększa jeszcze fakt niebywałej konkurencji jaka między obu klubami panuje od kilku lat. Chodzi tu bowiem nie tylko o sławę i sympatię publiczności, lecz również o jej pieniądze, tę podstawę finansową każdego klubu”.

Obie drużyny wystartowały w imponującym stylu. Wisła gładko pokonała 4:0 Ruch, a debiutantka Cracovia, mimo osłabienia brakiem chorego Kaluży, rozgromiła Czarnych Lwów 6:0.

O ile „pasiaki” walczyły dalej ze zmiennym szczęściem, o tyle Wisła — obrońca tytułu — pokonała w kolejnych meczach: Turystów 4:0, Czarnych 3:0, TKS 7:2 i Wartę 3:2. Zwycięski marsz Wisły przerwany został w Warszawie przez Legię gdzie krakowianie stracili bramkę, dwa punkty i swego skrzydłowego Adamka, który złamał nogę. Zły to był prognostyk dla Wisły wobec zbliżających się w stolicy piłkarstwa polskiego — Krakowie wielkich derbów z Cracovią. Z tym większą niecierpliwością oczekiwano tego pojedynku, że w 1927, po raz wtóry od 1908 roku (wcześniej w latach 1915—1917) nie doszło do corocznej, tradycyjnej konfrontacji tych zespołów.

Rekordowa ilość widzów — bo 16.000 — było świadkiem 37 meczu „świętej wojny”. Już w 7 minucie Gintel strzelił bramkę dla Cracovii. Sympatycy „pasiaków” mieli powody do radości, gdy ten sam zawodnik podwyższył wynik na 2:0 i takim rezultatem skończyła się pierwsza połowa meczu. W drugiej odsłonie Wisła, ze strzału karnego, zmniejszyła rozmiary porażki, ale nie zdołała strzelić wyrównującego gola. Jesienny rewanż zgromadził na boisku 15.000 widzów. „Zemsta” wiślaków okazała się sroga. Po porywającej walce piłkarze „białej gwiazdy” odnieśli przekonujące zwycięstwo 5:1 (3:0) po strzałach Czulaka, Balcera po 2 i karnym Reymana I.

Wisła długo utrzymywała się na pierwszym miejscu w tabeli ekstraklasy. Dopiero po meczu przegranym z ŁKS 2:4 (w pewnym momencie gospodarze prowadzili już 4:0) krakowianie stracili prowadzenie. W pierwszych dwóch latach istnienia ligi wiślaczy nie mieli szczęścia do tej drużyny zdobywając w czterech bezpośrednich pojedynkach zaledwie 3 punkty. Utrata przodownictwa zmobilizowała wiślaków, a efektem tego, było zapewnienie kolejnego tytułu mistrza Polski, jeszcze przed zakończeniem rozgrywek ligowych. Przewaga Wisły nad drugą w tabeli

Wiślani koleśnicy

Wartą nie była już tak wyraźna, jak w 1927 roku, kiedy to krakowianie zdystansowali następne drużyny o 4 i 8 punktów, ale mistrzostwo Polski zostało pod Wawelem.

W 28 spotkaniach Wisła strzeliła 98 goli, co w jednym sezonie nie udało się już później żadnemu polskiemu zespołowi. Na ten obfity plon zapracowali: Reyman I — 30, Balcer — 16, Czulak i Reyman II po 12, Kowalski — 8, Adamek i Krupa II po 5, Skrynkowicz — 3, Kotlarczyk II i Makowski po 2, Kotlarczyk I i Nowosielski po 1, oraz 1 samobramka.

Ówczesna prasa tak oto pisała o Wiśle: „Zwycięstwo Wisły każdy sportowiec Polski powita z prawdziwą radością. Fakt bowiem, że jest ona dziś najlepszą naszą drużyną piłkarską nie ulega najmniejszej wątpliwości. Twarda, męska, bojowa, świadoma broni którą walczy, Wisła przedstawia niewątpliwie ideał drużyny prawdziwie amatorskiej, predysponowanej do zwycięskiego ukończenia 28 meczów mistrzowskich w ciągu sezonu. Wyrafinowaną a bezpłodną finezję techniczną i mdłe superkombinacje podbramkowe potrafili krakowianie zastąpić z pełnią powodzenia w lawinę prostych, niewyszukanych, ale skutecznych ataków, przebojów i strzałów. Ich gra nie zachwyca, ale porywa. Jest w niej pełnia męskiej świadomości, wyraźne dążenie do celu, umiejętność operowania prostymi środkami”. Podkreślano również szybkość, ekonomiczne rozkładanie sił, nieustępliwość i bojowość, sztukę wykorzystywania słabości przeciwnika.

Z ciekawostek liczbowych warto podać, że w 1928 roku uzyskano 852 gole co daje 4,5721 na jeden mecz, najwyższą przeciętną w historii polskiej ligi — rekord — można zaryzykować twierdzenie — już nie do pobicia. Statystycy obliczyli, że zawody ligowe w 1928 roku oglądało 389 460 widzów. Najwięcej w Krakowie — 87 353, Lwowie — 83 353 i Warszawie — 73 888. Najliczniejszą frekwencję miały mecze Cracovii — 50 049, Pogoni 39 571 i Wisły — 37 304.

Tabela ligowa 1928 r.

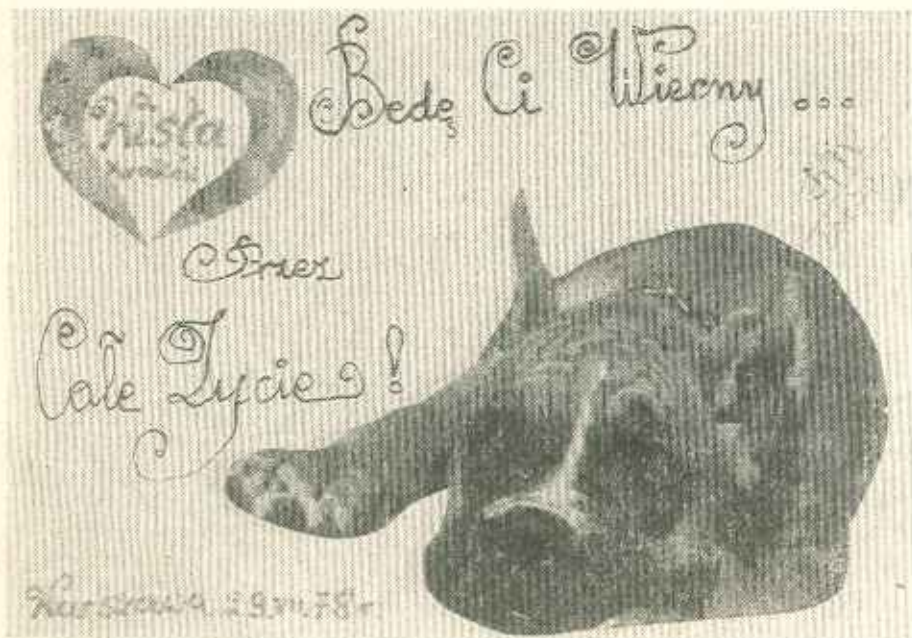
Klub	gier	pkt	stos- bram.	zw.	rem.	por.
1. Wisła Kraków	28	42	98:36	20	2	6
2. Warta Poznań	28	40	63:39	16	8	4
3. Legia Warszawa	28	36	77:43	17	2	9
4. Cracovia	28	36	70:42	15	6	7
5. IFK Katowice	28	35	64:49	16	3	9
6. Pogoń Lwów	28	31	61:55	14	3	11
7. Polonia Warszawa	28	30	63:61	14	2	12
8. Czarni Lwów	28	29	54:51	13	3	12
9. Turysci Łódź	28	29	51:49	13	3	12
10. Warszawianka	28	29	50:60	11	7	10
11. ŁKS Łódź	28	25	58:57	10	5	13
12. Ruch Chorzów	28	25	43:54	10	5	13
13. Hasmonia Lwów	28	15	42:71	6	3	19
14. Śląsk Świętochłowice	28	12	29:86	5	2	21
15. TKS Toruń	28	6	28:99	2	2	24

W eliminacjach o wejście do ligi na sezon 1929 Garbarnia Kraków startując w grupie południowej z drużynami Pogoni Katowice i Victorii Sosnowiec zdobyła awans do grupy finałowej, gdzie wygrała współzawodnictwo z ŁTSG Łódź i Polonią Przemyśl uzyskując upragniony awans do I ligi piłkarskiej.

Skład Garbarni: Borkowski, Grzegorzczak, Bill, Jesionka, Konkiewicz, Czubryt, Czyżewicz, Augustyn, Wilczkiewicz, Trzecki, Nagraba, Mazur, Joksch, Smoczek, Pazurek I, Stefański, Bator.

IV Zjazd delegatów Klubów Kibica

„Zjazd przedstawicieli Klubów Kibica, który mieliśmy honor organizować wspólnie z PZPN, ZG ZSMP i Redakcją Przeglądu Sportowego — powiedział w czasie swego wystąpienia prezes GTS Wisła piłk Zbigniew Jabłoński — był pięknym zakończeniem mijającego sezonu 1978. Ponieważ sezon obfitował w sukcesy naszego zespołu piłkarskiego — najpierw mistrzostwo Polski, następnie udane występy w klubowym Pucharze Europy, a wreszcie zakończony zjazd najwierniejszych przyjaciół piłki i naszej drużyny — był również owocny, mamy wszyscy zasłużony powód do zadowolenia z dobrze spełnionego obowiązku wobec polskiego piłkarstwa, zwłaszcza krakowskiego, a także wobec milionów sympatyków tej pięknej dyscypliny sportu”.

W liście od „Kibicy”

Fragment sali obrad IV Zjazdu Klubów Kibica Kraków 78 (Foto: Kantorski)

Obrady upłynęły pod znakiem twórczej i szczerzej wymiany poglądów oraz dyskusji. Wszyscy zebrani zgodnie doszli do wniosku, że chociaż działalność Klubów Kibica jest niezwykle cenna i pożyteczna, to jednak jest jeszcze wiele do zrobienia celem zlikwidowania negatywnych zjawisk na trybunach stadionów piłkarskich.

Obyło się bez fanfar. Większość uczestników spotkania była bowiem zgodna w opinii, że tego typu zebrania nie powinny zamieniać się we wzajemne prawienie komplementów oraz wymianę uprzejmości, lecz powinny służyć zaprezentowaniu autentycznych bolączek i niedociągnięć w działalności. Przekonaliśmy się jeszcze raz, że w naszym kraju nie brakuje młodych zaangażowanych ludzi, którym głęboko na sercu leży dobro sportu i którym zależy, by zwłaszcza na trybunach piłkarskich stadionów zapanowała atmosfera prawdziwie kulturalnego dopingu.

Twórca i nieustrudzony propagator idei Klubów Kibica red. Grzegorz Aleksandrowicz w wystąpieniu otwierającym dyskusję zawarł wie-

le akcentów krytycznych. Bazując na doświadczeniach ostatniego roku, precyzyjnie nakreślił plan działania Klubów Kibica na najbliższą przyszłość.

Realizacją wniosków zjazdowych oraz koordynacją poczynań kół sympatyków przy klubach ligowych i terenowych zajmie się powołana na zjeździe Rada KK przy Wydziale Wychowania PZPN. W skład Rady weszli przedstawiciele następujących Klubów Kibica — Arki — Tomasz Panasiuk, Wisły — Marek Bartnik, Legii — Andrzej Bobowski, ŁKS — Jacek Bogusiak, Ruchu — Andrzej Konsek, Lecha — Ryszard Dąbrowski, Motoru — Zenon Handwerker i Zawiszy — Krzysztof Drzewiecki.

PASJA TWORZENIA LEPSZEJ WIDOWNI

„JEŚLI DZIŚ BĘDĄC JUŻ NA EMERYTURZE, LECZ CIĄGŁE WSPÓŁPRACUJĄC Z „PRZEGLĄDEM SPORTOWYM”, ZASTANAWIAM SIĘ CO W CIĄGU WIELU LAT BYŁO W MOJEJ PRACY ZAWODOWEJ I DZIAŁALNOŚCI SPORTOWEJ NAJWAŻNIEJSZE CO DAŁO MI NAJWIĘCEJ SATYSFAKCJI — ZNAJDUJĘ ODPOWIEDŹ: TO CO ROBIE TERAZ...”

Tak mówi redaktor Grzegorz Aleksandrowicz, od najmłodszych lat związany z piłką nożną, od 1934 r. z dziennikarstwem. Kiedy chwycił za pióro, zabrakło czasu na czynne uprawianie sportu. Ale nie rozstał się z tą dyscypliną. W 1936 r. po raz pierwszy wybiegł na boisko jako sędzia. Łącznie do roku 1958, prowadził prawie 400 spotkań, w tym 7 międzypaństwowych meczów pierwszych drużyn i około 30 międzynarodowych.

Przeżył i widział wiele, że wspomnieć choćby jego udział w organizowaniu życia sportowego w okresie okupacji, kiedy nie raz trzeba było w kostiumach, zostawiając ubrania, uciekać przed łapanką. A przecież mimo wszelkich zakazów, mimo niebezpieczeństw, potrafiiono w tych ciężkich czasach przeprowadzić konspiracyjne mistrzostwa Warszawy i miejscowości podstołecznych z udziałem nawet 30 drużyn!

Grzegorz Aleksandrowicz nosi w kieszeni legitymację Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej, opatrzoną numerem 1, a wydaną 22 lipca 1953 r. w uznaniu jego zasług za działalność sportową w najtrudniejszych latach powojennych.

Jeśli wziąć pod uwagę te przykłady, to zastanawia, że właśnie obecna praca jest dla niego najważniejsza, dająca najwięcej zadowolenia i świadomości wykonywania czegoś bardzo pożytecznego.

Grzegorz Aleksandrowicz nazywany jest ojcem chrzestnym lub duchowym Klubów Kibica, a wychowanie piłkarskiej widowni stało się jego życiową pasją.

— Kilka lat temu Grzegorz Aleksandrowicz słyszał: „co on wyrabia ten Aleksandrowicz, z chuliganami się zadaje?”. A przecież trzeba się było z nimi zacząć zadawać. Trybuny stawały się zmorem klubów piłkarskich. Służba porządkowa okazywała się półśrodkiem. Skutecznie działać można było od wewnątrz, to jest poprzez samych kibiców. I to właśnie zapoczątkował, przemawiając do ludzi na łamach „Przeglądu Sportowego”. Do dziś w środowisku „Przeglądzie Sportowym” ukazują się publikacje opatrzone pieczęcią „Klub PS Kibica”. Tam znajdują wytyczne do swojej roboty wszyscy organizatorzy lepszej widowni w Polsce. W ten sposób Grzegorz Aleksandrowicz organizuje coś, co jest w sposób bardzo widoczny coraz pożyteczniejsze. Kluby Kibica powstają spontanicznie można się ich doliczyć około stu. Nie jest to jeszcze wiele w stosunku do liczby widzów, ale z doświadczenia wiemy, że nawet pięćdziesięcio-osobowa grupa ludzi potrafi mocno wpłynąć na zachowanie się całego stadionu.

— Moją satysfakcją — mówi Grzegorz Aleksandrowicz — jest patrzeć na tych, którzy kiedyś byli najgorsi. Nie wymieniając nazwisk redaktor podaje przykład. Otóż był chuligan, który terroryzował cały sektor na stadionie. Poproszono go kiedyś do Klubu Kibica. Udało się go zainteresować, wziąć pod ambicję, jaki to on może być dla klubu ważny. I dziś jest niekoronowanym królem sektora, ale w roli zupełnie innej — odwrotnej. Niech no tylko ktoś za bardzo rozrabia, ma z nim do czynienia. A lepiej nie mieć. Ci którzy gwizdali bez sensu, teraz potrafią okłaskiwać udaną akcję bramkarza drużyny przeciwnej. Nawet wśród pozornie bardzo trudnej młodzieży można znaleźć zrozumienie, jeśli tylko potrafi się do niej dotrzeć. I to właśnie jest rola Klubów Kibica w tym także Grzegorza Aleksandrowicza i jemu podobnych organizatorów widowni.

A więc pasja tworzenia lepszej widowni, walka o kulturę imprez sportowych, o atmosferę sprzyjającą rywalizacji na boisku i oglądaniu jej z trybun.

Musi jeszcze sporo czasu upłynąć, nim sprawy się ustabilizują — mówi Grzegorz Aleksandrowicz — ale wierzę, że to co robię i co zmieniło się już tak wiele, ma dobrą przyszłość.

LIGA STADIONÓW

Mistrz Polski stracił w lidze pierwszą lokatę w przeciwieństwie do swoich kibiców i organizatorów spotkań przy ulicy Reymonta. Wisła została mistrzem jesieni w tradycyjnym konkursie Polskiej Agencji Prasowej, Klubu Dziennikarzy Sportowych, PZPN i ZG ZSMP w którym ocenie podlega organizacja spotkań i zachowanie publiczności. Kibice i działacze Wisły okazali się tym razem lepsi od piłkarzy i wyraźnie przewodzą w konkursie.

Prezydium IV Zjazdu Klubów Kibiców Kraków 78 (Foto: Kantorski)

Końcowa tabela po rundzie jesiennej:

	mecze	org.	publ.	suma
1. WISŁA	8	217	199	416
2. Śląsk	8	208	178	384
3. Gwardia	8	197	184	381
4. Pogoń	8	201	188	389
5. Odra	8	189	172	361
6. ŁKS	8	177	173	350
7. GKS Katowice	8	181	161	342
8. Polonia	8	177	164	341
9. Legia	7	184	153	337
10. Stal	7	179	154	333
11. Lech	7	168	151	317
12. Zagłębie	7	163	153	316
13. Ruch	7	172	140	312
14. Arka	7	163	149	312
15. Szombierki	7	162	145	307
16. Widzew	7	138	115	253

Czerwona kartka dla przodownika Ligi Stadionów (Foto: W. Książek) ▶

PRZEGLĄD SPORTOWY

PIŁKA

KLUB KIBICA

Wici sportu

Tempo

z Turcji i Styki

ROK XXXI

SPU

GAZETA POŁUDNIOWA

2 maja będąc przejazdem w Krakowie, oglądałem mecz Wisły z Arką. Wprawdzie spotkanie przebiegało w spokoju, niemniej niesmak musiało budzić jego zakończenie. Po meczu bowiem młodociani chuligani przerwali kordon milicji, złamali płotek okalający boisko, podpalili kosze ze śmieciami. Czarny dym unosił się nad stadionem, tu i ówdzie szarpali się podpici młodzieńcy, dookoła słychać było niecenzuralne słowa. Niektórzy w histerycznym transie klękali na boisku, bili głowami o ziemię, inni tarzali się po trawie, jak w napadzie bóleści. Kibice mieli prawo się cieszyć z sukcesu swojego klubu, czy jednak tej błazenady i aktów wandalizmu nie można było skutecznie ukrócić?

GAZETA ZACHODNIA

... Na szczególne uznanie zasługują programy, które po raz pierwszy w Polsce, osiągnęły poziom stawiający je na równi z najlepszymi wzorami zagranicznymi — nie wyłączając angielskich. Można oczywiście żałować, że papier a więc i zdjęcia nie mogą być w lepszym gatunku, lecz jeśli chodzi o treść, sposób, atrakcyjność — zasługują wyłącznie na duże słowa uznania. A „trochę” się na tym znam — dlatego szczerze gratuluję wydawnictw, które już obecnie uzyskały wysoką ocenę wśród europejskich kolekcjonerów.

(Tym bardziej miłe to czytać, że słowa pochodzą od znanego sympatyka Cracovii — red. Janusza Kukułskiego)

PIŁKA NOŻNA

Wisła wyprzedziła swych konkurentów jeszcze przed pierwszym meczem. Przynajmniej pod względem dbałości o krakowskich kibiców. Klub wydał bowiem — podobnie jak w poprzednim sezonie — imponujący jak na dotychczasowe zwyczaje — program ligowy, w którym zawarte jest kompendium wiedzy o aktualnym mistrzu Polski i jego przeciwnikach, oraz wiele ciekawostek piłkarskich. Jest to bez wątpienia najlepszy program jaki wydał w Polsce jakikolwiek klub w ciągu ostatnich kilku lat. Autorom programu gratulujemy dobrej roboty i równie dobrego samopoczucia.

TRYBUNA LUDU

Leszek Mazan w interesującym reportażu „Ten przeklęty sektor X” który ukazał się w telewizyjnym „Studiu 8” pokazał na przykładzie Klubu Kibica Wisły Kraków, że tamtejsi działacze piłkarscy potrafili uporać się z niesfornymi widzami tak skutecznie, iż z bardzo złych stali się najlepszymi w kraju.

Był to wielce pouczający — nie tylko dla ludzi sportu — program, w którym znalazła potwierdzenie prawda, że nawet najtrudniejszą młodzież da się wychować, pod warunkiem, że chce się wyciągnąć do niej rękę.

ECHO KRAKOWA

Do redakcji zatelefonowała Czytelniczka skarżąc się na młodzież spod wiślackich sztandarów. Oto — wg relacji rozmówczyni — po meczu grupy chłopców z klubowymi flagami, w czapczkach z białą gwiazdą, wepchały się do tramwaju brutalnie potrącając innych pasażerów, rozpychając się wrzeszcząc. Zapchali tramwaj tak, że nie dało się zamknąć drzwi a kiedy bojący się interweniować motorniczy ruszył z przystanku chłopcy zaczęli śpiewać chamskie piosenki, wykrzykiwać wulgarne wierszyki, przeklinać.

Tak już jest, że nawet niewielka grupka chuliganów, potrafi zatrzeć dobre wrażenie o postawie większości. Wstyďte się „kibice” o których piszemy, wstyďte się, jak muszą to robić teraz za was inni sympatycy wiślackiej drużyny!

DZIENNIK POLSKI

Klub Kibica Wisły staje się coraz bardziej aktywny. Od kilku tygodni sympatycy „Białej Gwiazdy” prowadzą w Rynku Głównym stoisko z klubowymi odznakami, koszulkami, programami tegorocznych rozgrywek ligowych. Cieszy się ono tak wśród krakowian jak i turystów, niemałym zainteresowaniem.

DZIAŁACZE SEKCJI PIŁKI NOŻNEJ GTS „WISŁA” W KRAKOWIE

1. Piłk mgr Zbigniew Jabłoński — Opiekun SPN z ramienia Zarządu Klubu
2. Ppłk Bronisław Michaliszyn — Kierownik SPN
3. Ppłk Leszek Snopkowski — Z-ca Kierownika SPN (d/s kontaktów z PZPN)
4. Ob. Zdzisław Plewniak Z-ca Kierownika SPN d/s organizacyjnych
5. Ob. Marian Stolczyk Z-ca Kierownika SPN d/s młodzieżowych
6. Piłk mgr Aleksander Cibirko Z-ca Kierownika SPN d/s ideowo wychowawczych
7. Ppłk Jan Kowalewski Członek Prezydium SPN d/s ekonomicznych
8. Piłk mgr Kazimierz Bielecki Członek Prezydium d/s kontaktów zagranicznych
9. Ob. Stanisław Voigt Członek Prezydium SPN
10. Kpt. Władysław Zemczak Członek Prezydium SPN
11. Por. inż. Andrzej Snopkowski Członek Prezydium SPN — Z-ca Sekretarza GTS „Wisła” d/s piłki nożnej
12. Mjr mgr Wiesław Preis Członek Prezydium SPN
13. Dr Jerzy Kądziela Członek Zarządu — Lekarz SPN
14. Mjr mgr Mieczysław Haberkiewicz — Członek Zarządu SPN
15. Mjr Adam Dziuba — Członek Zarządu SPN — Inspektor SPN
16. Ob. Józef Kossobudzki — Członek Zarządu SPN
17. Ppor. Mieczysław Zborowski — Członek Zarządu SPN
18. Por. mgr Andrzej Sosenko — Członek Zarządu SPN
19. Ob. Marek Bartnik — Członek Zarządu SPN — Prezes Klubu Kibica
20. Dr Marian Machowski — Członek Zarządu SPN
21. Kpt. Stanisław Kostecki — Członek Zarządu SPN
22. Mjr Stanisław Kruk — Członek Zarządu SPN
23. Ob. Leon Witkowski — Członek Zarządu SPN
24. Mjr Marian Cichocki — Członek Zarządu SPN
25. Ob. Zbigniew Szczotka — masażysta SPN
26. Ob. Stanisław Koziański — gospodarz SPN i kierownik magazynu
27. Kpt. Józef Krupa — Członek Zarządu — Kierownik I drużyny SPN
28. Mgr Orest Lenczyk — trener I drużyny
29. Ob. Wiesław Lendzion — asystent trenera I drużyny
30. Inż. Jan Hawryszko — Członek Zarządu — kierownik Ib
31. Ob. Tadeusz Kapusta — Z-ca kierownika Ib
32. Mgr Stanisław Chemicz — trener Ib
33. Ob. Kazimierz Soltysik — Członek Zarządu — kierownik I drużyny juniorów

34. Mjr Mieczysław Grelak — Członek Zarządu — Z-ca kierownika I drużyny juniorów
35. Mgr Lucjan Franczak — trener I drużyny juniorów i trener koordynator
36. Ob. Jan Krawczyk — Członek Zarządu — kierownik II drużyny juniorów
37. Mgr Antoni Talik — trener II drużyny juniorów
38. Ob. Jerzy Rymsza — Członek Zarządu — Kierownik drużyny trampkarzy
39. Ob. Jan Karliński — Członek Zarządu — kierownik drużyny trampkarzy
40. Ob. Mieczysław Jezierski — trener grupy selekcyjnej trampkarzy
41. Mgr Andrzej Turczyński — trener I i II drużyny trampkarzy
42. Ob. Jerzy Smoter — trener II i IV drużyny trampkarzy

NEC HERCULES

W Londynie trwa ogólnobrytyjska dyskusja sędziów piłkarskich poświęconą brutalności oraz konfliktom wybuchającym podczas meczów. Panowie z gwizdkami są najczęściej bezradni wobec sytuacji reżyserowanych świadomie przez zespół, przedłużanie akcji, ustawianie muru przy okazji wolnych czy karnych, gry „na czas” pod koniec spotkania, nie mówiąc już o agresywnej postawie piłkarzy oraz kierownictwa ekip. Bezpośrednim bodźcem zwołania konferencji stało się spotkanie Liverpool — Leeds podczas którego arbiter zarządził 40 rzutów wolnych, dwa karne oraz wręczył 6 żółtych kartek.

Obecna narada nie jest pierwszym krokiem działaczy brytyjskich, zmierzających do zaprowadzenia ładu na stadionach piłkarskich oraz w ich otoczeniu. Może sędziom się wreszcie powiedzie? Może spokój zapanuje wreszcie na murawach angielskich boisk gdy wszyscy połączą się w działaniu. W pojedynkę nawet sam Herkules wiele nie zdziałał, o czym się przekonali już starożytni Rzymianie ...

TOTALIZATOR SPORTOWY

Totalizator Sportowy finansuje sport

Opoka piłkarskiej Wisły – trampkarze

Biegają za piłką na podwórkach, placach zabaw dla dzieci, Błoniach grają w swoich „dzikich” drużynach. Niektórzy chcą się sprawdzić. Mając 9, 10, 11 lat przychodzą na zajęcia najniższego szczebla piłkarskiego wtajemniczenia — zorganizowani są w tzw. grupach selekcyjnych. Tutaj na bocznych boiskach Wisły organizowane są dla nich turnieje. O tym jak ważny to jest etap dla przyszłości klubu świadczy choćby fakt zatrudnienia do zajęć z grupą selekcyjną trenera I klasy Mieczysława Jezierskiego — byłego doskonałego piłkarza Wisły. Chłopcy bawią się grają między sobą — właśnie grają — grają — i jeszcze raz grają. Nie utrudnia im nikt życia żadnymi elementami treningu piłkarskiego — to czasem zniechęca do piłki. Bawiących się chłopców bacznie obserwuje trener Jezierski. Zwraca uwagę na koordynację ruchów, opanowanie piłki, zmysł do gry zespołowej. Wyróżniający się chłopcy

Pamiątkowe zdjęcie trampkarzy przed pierwszym międzynarodowym spotkaniem z amerykańską drużyną Fessenden

Trampkarze młodzi

Od góry: T. Leśniak, A. Wróbel, J. Szymanowski, A. Mirecki, St. Greger, B. Mech, R. Markowski, trener Jerzy SMOTER, A. Płaziński, J. Komenda, D. Bujak, M. Kłysz, J. Pyrek, A. Marzec, A. Czułowski.

trafiają do drużyn trampkarzy. Tutaj już w plan zajęć wplatane są różne ćwiczenia techniczne i siłowe, zaczyna się mówić o taktyce. Wszystko to uzależnione jest i dostosowane do możliwości dziecka. Kadra trampkarzy podzielona jest na cztery zespoły w zależności od wieku: I i II drużyna do lat 15, III i IV to chłopcy w wieku do lat 11. Dla chłopców tej grupy wiekowej Okręgowy Związek Piłki Nożnej organizuje coroczne mistrzostwa Krakowa Trampkarzy Starszych i Młodszych. Trampkarze starsi Wisły startują w dwóch grupach — oto końcowe tabele rozgrywek za rok 1978:

1. Hutnik Nowa Huta	8	13	21: 5
2. Wisła Kraków	8	11	37:10
3. Cracovia Kraków	8	9	25: 5
4. Garbarnia Kraków	3	7	21:18
5. Grzegórzecki	3	0	1:70

1. Grębałowianka	10	16	41:15
2. Kabel Kraków	10	15	27:12
3. Prokocim Kraków	10	9	24:18
4. Wisła Kraków	10	9	24:20
5. Prądniczanka	10	9	18:26
6. Nadwiślan Kraków	10	2	7:50

Trampkarze młodsi

1. Wisła Kraków	10	18	33: 3
2. Hutnik Nowa Huta	10	17	36: 4
3. Skawinka	10	9	12: 7
4. Garbarnia	10	7	13:19
5. Hutnik II N. Huta	10	7	11:26
6. Grębałowianka	10	2	3:47

1. Wisła Kraków	10	14	15: 3
2. Górnik Wieliczka	10	12	14: 8
3. Wanda Nowa Huta	10	11	13: 9
4. Borek Kraków	10	10	14:14
5. Krakus Swoszowice	10	8	13:18
6. Bronowianka	10	5	4:19

Drużyny starszych trampkarzy liczą po 20 zawodników.

W 1978 roku do wyróżniających się trampkarzy starszych zaliczyć należy: Szope, Gorgonia, Wolskiego, Nasielca, Natkańca, Krzeszowiaka i Włodarczyka.

W miesiącu październiku ubiegłego roku nominacje do drużyny starszych trampkarzy otrzymało 15 zawodników z III drużyny trampkarzy. Drużyna uczestniczyła w turnieju organizowanym przez KS Hutnik Kraków, w którym lepsza okazała się tylko Cracovia.

Kierownikiem drużyny trampkarzy starszych jest ob. Jan Karliński a trenerem mgr Andrzej Turczyński.

W dwóch drużynach trampkarzy młodszych trenuje również po 20 chłopców. W miejsce zawodników których przesunięto do drużyny starszych awansowano z grupy selekcyjnej 15 chłopców.

Kierownictwo drużyny trampkarzy młodszych sprawuje ob. Jerzy Rym-sza, a trenuje tych chłopców instruktor Jerzy Smoter.

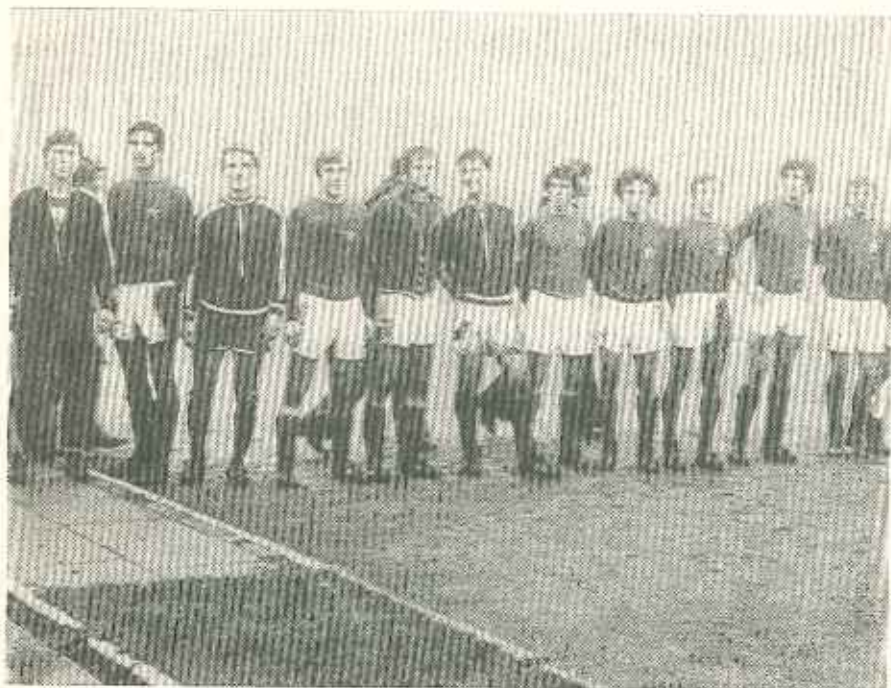
Trener Mieczysław Jezierski bardzo solidnie i uczciwie sprawuje swoje obowiązki. Wystarczy powiedzieć, że od sierpnia ubiegłego roku — a więc od momentu gdy przydzielono mu grupę selekcyjną — zobaczył on i musiał ocenić około 500 chłopców.

Aktualnie pod opieką trenera Jezierskiego znajduje się 100 zawodników i z taką właśnie liczną grupą przepracował on w hali sportowej okres zimowy. Trenerowi Jezierskiemu pomaga, będąc kierownikiem grupy selekcyjnej, por. mgr Andrzej Sosenko.

Źródłem wysokiej pozycji jaką wyrobiła sobie Wisła w naszym piłkarstwie, jest poważny stosunek do pracy z tymi, którzy dopiero zaczynają grać: z trampkarzami i juniorami. Kierownictwo sekcji przykłada taką samą wagę do szkolenia młodzieży jak do tzw. wyczynu. O tym, że jest to opłacalne świadczą wyniki. Prawdopodobnie jest to jedyny nasz klub, który z myślą o juniorach zakłada na bocznym boisku sztuczne oświetlenie, żeby przedłużyć w okresie wiosennym i jesiennym czas treningu. Można mówić o czymś w rodzaju „modelu pracy” z juniorami. Od kilkunastu lat zajęcia prowadzi się w sposób systematyczny i rzetelny, począwszy od grup selekcyjnych czyli 9, 10, 11 letnich chłopców — a skończywszy na pierwszej drużynie juniorów. Pośrednie szczeble to cztery drużyny trampkarzy i dwie drużyny juniorów. Całością szkolenia kieruje trener koordynator mgr Lucjan Franczak — szkoleniowiec o dużej wiedzy teoretycznej, zwolennik tzw. krakowskiej szkoły gry. Praca z juniorami oparta jest w Wisle na słusznej tezie, że jedynie na poziomie juniorów możliwe jest szkolenie. Trener drużyny pierwszoligowej staje się po jakimś czasie tylko wykonawcą. Jego praca podporządkowana jest specyfice rozgrywek. Stąd działania kierownictwa klu-

Mgr Lucjan Franczak — trener drużyny juniorów

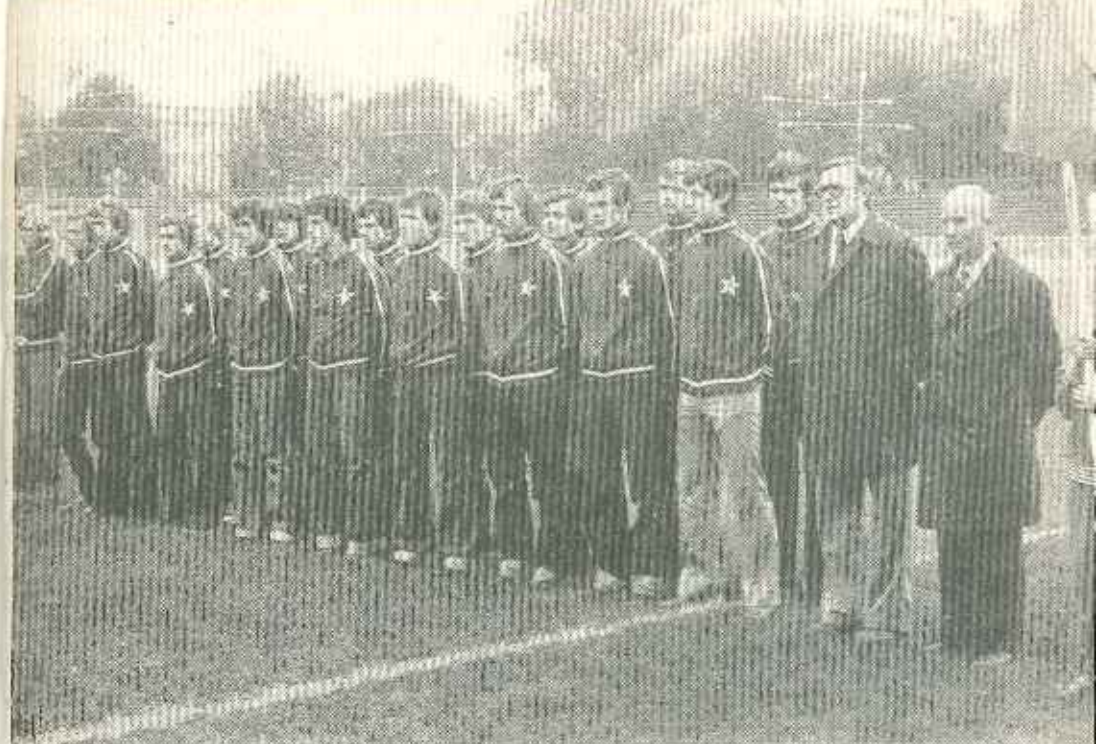

Juniorzy Wisły po zdobyciu Pucharu Komendanta Wojewódzkiego MO w Krakowie (Foto: Kantorski)

bu zmierzające do maksymalnego wykorzystania okresu w którym zawodnik gra jeszcze w zespole juniorów.

Tabela rozgrywek Klasy Międzywojewódzkiej juniorów po I rundzie cyklu 1978/79 przedstawia się następująco:

1. GTS Wisła	11	19	40: 5
2. KS Cracovia	11	18	34: 3
3. KS Garbarnia	11	17	13: 4
4. KS Wisłoka Dębica	11	14	27: 8
5. KS Hutnik N. Huta	11	14	28:14
6. KS Sandecja N. Sącz	11	14	19:13
7. KS Unia Tarnów	11	9	13:20
8. KS Prądniczanka	11	9	14:27
9. KS Tarnovia	11	7	11:17
10. MKS Krakus N. Huta	11	6	14:42
11. KS Start N. Sącz	11	3	8:36
12. KS Metal Tarnów	11	2	7:36

Juniorzy Wisły — mistrz Gwardyjskiego Pionu Sportowego na 1978 r.

W identycznych rozgrywkach klasy rezerw juniorów Wisła II zajmuje również pierwsze miejsce, przed Cracovią II i Hutnikiem II. Kadra pierwszej drużyny juniorów liczy 25 zawodników.

Kadrowicze juniorów startowali między innymi w dwóch turniejach. W turnieju drużyn gwardyjskich — jakby mistrzostwach Polski pionu:

1. Wisła
2. Gwardia Warszawa
3. Olimpia Poznań
4. Polonia Bydgoszcz

W tradycyjnym turnieju o Puchar Komendanta Wojewódzkiego M. O. w Krakowie:

1. Wisła Kraków
2. Hutnik Nowa Huta
3. Galenika Jugosławia
4. Dynamo Berlin

Postacią numer jeden w kadrze trenera Franczaka jest niewątpliwie Piotr Skrobowski 24 krotny reprezentant Polski juniorów i 30 krotny reprezentant juniorów Krakowa. Jest on jednym z tych do których

Kapitan juniorów Wisły odbiera nagrodę za zwycięstwo w turnieju o Puchar Komendanta Wojewódzkiego MO w Krakowie (Foto: Kantorski)

uśmiechnął się los. W roku bieżącym awansował do kadry pierwszej drużyny i bawił na tournée w Australii. Mirosław Świątek — to drugi z juniorów, który przeskoczył szczebel pośredni i awansował do kadry. Obaj podobnie jak Kowalik, Magiera i Nawrocki znajdują się stale w orbicie zainteresowań trenera reprezentacji Polski juniorów.

Pięciu naszych zawodników brało udział w turnieju o Puchar im. Michałowicza w którym drużyna Krakowa zajęła I miejsce. Barw Krakowa bronili między innymi: Ćwik, Nawrocki, Skrobowski, Kowalik i Durda. Kierownikiem drużyny juniorów jest ob. Kazimierz Sołtysik

W kadry II drużyny juniorów znajduje się 15 zawodników. Do wyróżniających się zawodników rezerwy juniorów należą: Rachalski, Grotowski, Korbiel, Romanowski i Wasilenia.

W miesiącu październiku ubiegłego roku, aż 8 trampkarzy otrzymało awans do II drużyny juniorów Wisły: Jacek Szczerba, Józef Marchewka, Jarosław Smolarczyk, Marek Włodarczyk, Marek Stup, Janusz Kowalik, Jan Michalik i Artur Romanek.

Z drużyną rezerwy juniorów zajęcia prowadzi mgr Antoni Talik. Kierownikiem drużyny jest ob. Jan Krawczyk.

Nie łatwa jest droga do kadry pierwszoligowej drużyny. Wyjątkowo zdolni bardzo często już z drużyny juniorów awansują do pierwszej drużyny. Inni, po osiągnięciu wieku seniora muszą zaczekać na swoją kolej w tzw. „dojrzewalnia” — czyli w drużynie rezerwowej. Utalentowani chętni do uczciwej pracy nad sobą, wytrwali, zawsze doczekają swojego upragnionego awansu. Na razie — pracują — pracują — i jeszcze raz pracują uczestnicząc między innymi w rozgrywkach klasy międzywojewódzkiej.

Po pierwszej rundzie rozgrywek tabela klasy międzywojewódzkiej wygląda jak następuje:

1. Wisła II	15	21	39:14
2. Hutnik II	15	21	32:15
3. Borek	15	20	30:17
4. Kabel	15	20	30:17
5. Gościbia	15	20	25:17
6. Prokocim	15	19	16:11
7. Cracovia II	15	18	15:11
8. Prądniczanka	15	18	17:15
9. Clepardia	15	14	19:22
10. Czarnochowice	15	14	19:25
11. Garbarnia II	15	13	26:18
12. Grębałowianka	15	11	19:28
13. Słomniczanka	15	11	21:33
14. Zwierzyniecki	15	9	13:20
15. Wanda	15	9	18:38
16. Orzeł	15	2	9:51

Zdobywcy bramek: 6 — Dzięgiel

4 — Zdebski, Suder, Lisowski

3 — Plewniak, Cęckiewicz, Nowak

2 — Gruca, Nurkowski, Wróbel, Nawałka

1 — Targosz, Gibek, Maculewicz II, Ślusarczyk

W rundzie jesiennej najwięcej meczów rozegrali:

15 — Holocher, Cęckiewicz, Plewniak

14 — Maculewicz II

13 — Dzięgiel, Suder, Gruca, Gibek, Zdebski

11 — Nowak, Nurkowski

10 — Lisowski

Rezerwa Wisły z trenerem, kierownikiem i gospodarzem

- 9 — Wichrowski
- 5 — Kleszcz
- 4 — Pionka
- 3 — Targosz, Wróbel, Rzemieniec, Ścibor
- 2 — Nawalka, Słusarczyk
- 1 — Krupiński, Gazda, Drozdowski i Zięćik.

Do wyróżniających się zawodników należeli: Holocher, Nowak, Plewniak, Suder, Dzięgiel, Targosz, Gibek i Gruca.

W 1978 roku z drużyny juniorów, zasilając rezerwę po osiągnięciu wieku seniora przybyli: Suder, Dzięgiel, Gruca, Zięćik i Słusarczyk. Z myślą o przyszłości, zawodnicy drużyny rezerwowej należą do pilnych studentów i uczniów: Lisowski jest studentem IV roku, a Ścibor I-go roku Politechniki Krakowskiej, na AWF-ie studiują Holocher (III rok), Plewniak, Nowak i Gibek (I rok), Maculewicz ukończył technikum kolejowe, a Cęckiewicz, Kleszcz, Suder, Zdebski i Nurkowski to uczniowie technicznych szkół średnich.

Wszędzie — w piłce nożnej również — zwiększają się wymogi intelektualne stawiane zawodnikom. Chwała tym, którzy myślą właśnie takimi kategoriami i nie chcą żyć dniem dzisiejszym. Uczą się, wykorzystując każdą wolną chwilę, by tym spokojniej wejść później w wiek dojrzały.

Przedstawiciele Temidy

Arbitrzy ligowi reprezentują najrozmaitsze zawody. Jest wśród nich doktor nauk biologicznych, kierownik apteki (nomen omen), konstruktor statków i lekarz. Zdecydowana większość sędziów piastuje odpowiedzialne stanowiska w swoich zakładach pracy, cieszy się wysokim autorytetem w swoich środowiskach. Od nich samych zależy, czy i w sportowym świecie będą się cieszyć podobną opinią.

Przy wyznaczaniu sędziów liniowych obowiązuje następująca zasada: każdy arbiter I i II ligi ma 3 stałych sędziów liniowych. Jeden z nich sędziuje klasę wojewódzką, pozostali wywodzą się z czołówki klas okręgowych w poszczególnych województwach. Sędzia międzywojewódzki jeździ jako liniowy na I i II ligę stale, pozostała dwójka — na zmianę. Pierwszy sędziuje z chorągiewką czerwoną, jeden z dwójki arbitrow okręgowych — z żółtą.

Sędziowie FIFA:

Jerzy Kacprzak, Aleksander Suchanek, Zbigniew Strociak, Marian Kustoń Alojzy Jarguz, Jan Łazowski i Marian Środecki.

Sędziowie I-szo ligowi:

Bielsko Biala: Stanisław Duda

Gdańsk: Jerzy Kacprzak, Kazimierz Jankowski, Włodzimierz Bródka, Jan Marchwiński.

Katowice: Kazimierz Kwiatkowski, Ewald Greiner, Zbigniew Słabik, Zygmunt Stachura.

Kraków: Aleksander Suchanek, Edward Norek, Wiesław Bartosik, Stanisław Leniewicz, Mieczysław Wójcik.

Łódź: Andrzej Ogorzewicz, Stefan Lankiewicz.

Opole: Zbigniew Strociak.

Poznań: Marian Kustoń, Bogdan Hirsch, Lech Paprocki.

Suwałki: Alojzy Jarguz.

Przemysł: Jerzy Świstek.

Warszawa: Jan Łazowski, Janusz Eksztajn, Ryszard Sobiecki, Jerzy Hołub, Lech Dulski, Andrzej Libich

Wrocław: Marian Środecki, Tadeusz Ignatowicz, Waclaw Kaczalko.

„Złote buty” po raz 23

Od 23 lat ekstraklasie towarzyszy nieodłącznie klasyfikacja „Sportu” o „Złote buty”. Konkurs ten ma już ustaloną, to znaczy wysoką rangę w całym środowisku piłkarskim. Podstawowym celem „Złotych butów” jest wyłonienie najlepszego, najrówniej grającego piłkarza ekstraklasy w danym sezonie rozgrywkowym. Sprawozdawcy „Sportu” obecni na wszystkich meczach pierwszoligowych oceniają grę zawodników w skali od 1 do 10 punktów, według następującego klucza: 10 — doskonale, 9 — na reprezentacyjnym poziomie, 8 — bardzo dobrze, 7—6 — dobrze, 5 — dostatecznie, 4 — słabo, 3 — bardzo słabo, 2 — niedostatecznie, 1 — gorzej niż niedostatecznie.

Minimum czasowe dla piłkarza sklasyfikowanego wynosi 45 minut, przy czym za jedną połowę otrzymuje połowę noty.

Zawodnicy którzy w jednym spotkaniu w jednej rundzie nie mogli wystąpić z powodu kontuzji, choroby względnie innych niezależnych od nich przyczyn, a znajdowali się w czołówce konkursu, otrzymują przeciętną ocenę z not przyznawanych wszystkim pozostałym piłkarzom.

Lista dotychczasowych triumfatorów:

- 1957 — Edward Szymkowiak (Polonia Bytom)
- 1958 — Edward Szymkowiak i Robert Grzywocz (ŁKS)
- 1959 — Roman Korynt (Lechia Gdańsk)
- 1960 — Roman Korynt i Henryk Szczepański (ŁKS)
- 1961 — Stanisław Oślizło (Górnik Zabrze)
- 1962 — Jan Liberda (Polonia Bytom)
- 1963 — Stanisław Oślizło (Górnik Zabrze)
- 1964 — Ernest Pol (Górnik Zabrze)
- 1965 — Edward Szymkowiak (Polonia Bytom)
- 1966 — Edward Szymkowiak (Polonia Bytom)
- 1967 — Stanisław Oślizło (Górnik Zabrze)
- 1968 — Stanisław Oślizło (Górnik Zabrze)
- 1969 — Zygfryd Szołtysik (Górnik Zabrze)
- 1970 — Andrzej Jarosik (Zagłębie)
- 1971 — Jerzy Wyrobek (Ruch)
- 1972 — Włodzimierz Lubański (Górnik Zabrze)
- 1973 — Jerzy Gorgoń (Górnik Zabrze)
- 1974 — Robert Gadocha (Legia)
- 1975 — Antoni Szymanowski (Wisła)
- 1976 — Grzegorz Lato (Stal Mielec)
- 1977 — Kazimierz Deyna (Legia)
- 1978 — Zbigniew Boniek (Widzew Łódź)
- 1979 — ?

Piłkarski balet (Foto: W. Książek)

ZŁOTE BUTY 78/79

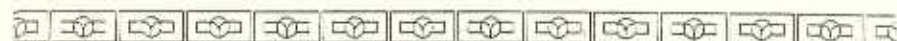
Napastnik Szombierek ROMAN OGAZA, z dwupunktową przewagą nad dwójką bardzo groźnych rywali — Stanisławem Burzyńskim z Widzewa i Lesławem Ćmikiewiczem z Legii — „przezimował” na fotelu lidera tradycyjnego challenge’u o „Złote buty” redakcji katowickiego Sportu. Czy na mecie sezonu 1978/79 Ogaza okaże się również liderem, to już inna sprawa, w każdym razie minioną jesień bytomianin zapisze z pewnością na konto swych osiągnięć w dotychczasowej karierze.

Niestety — wiślacy nie mają powodów do radości. W porównaniu z ubiegłym sezonem straciliśmy czołowe pozycje — odnosi się to szczególnie do Andrzeja Iwana i Kazimierza Kmiecika.

Poniżej lista 100 najlepszych piłkarzy w „Złotych butach”, spośród 291, jacy przewinęli się przez I-szo ligowe boiska w okresie od 29 lipca do 26 listopada 1978 roku.

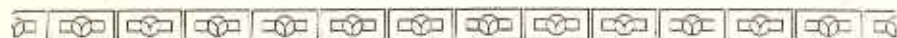
- 87 — Ogaza,
- 85 — Burzyński, Ćmikiewicz,
- 83 — Miłoszewicz, Wójcicki,

- 82 — Ciołek, Małnowicz, Mierzwiak,
 81 — Bańan (Legia),
 80 — Bieliński, Błachno,
 79 — Kalinowski, Siabik, Wira,
 78 — Kwaśniewski, Nagiel,
 76 — Młynarczyk, Piechaczek, Rudy, Surlit (Szombierki),
 75 — Bulzacki, Pięta, Sośnica, Tyc,
 74 — Beniger, Kensy, Kupcewicz, Lubański,
 73 — KMIECIK, Korek,
 72 — Chwolik, Galant, Kurzepa, Lato, Mazur, Pawłowski, Wolski, Za-
 łączny, Zemojtel,
 71 — Bolcek, Boniek, Justek, Kowenicki, Kusto, Tłokiński, Tumiński,
 70 — Adamiec, Byś, Drzewiecki, Faber, KAPKA, Kukla, Lorens, Przen-
 niak, Sobczyński, Topolski,
 69 — Drozdowski, Dworczyk, Glik, Grębosz, Mikulski (Pogoń),
 68 — Mowlik, Możejko, MACULEWICZ, Pałka, Smolarek, Sobol (ŁKS),
 Surlit,
 67 — Barczak, Kaczmarek, Pietrzykowski,
 36 — Korynt, G. Ostalczyk, Włodarczyk,
 65 — Bochentyn, R. Chojnacki, Kasalik, Olsza,
 64 — Herisz, LIPKA,
 63 — Brzeźniak,
 62 — Bolesta, Deyna, Dusza, Hnatio, Jakubczyk, Kosiński, Król,
 61 — IWAN, Łuczak,
 60 — BUDKA, Dybicz, Janik, Mikulski (Ruch), Sobiesiak,
 59 — Bożyczko, Sput, Wrona,
 58 — Okoński.

TOTALIZATOR SPORTOWY

Totek - Toto Lotek - Mały Lotek
- Expres Lotek w każdym tygodniu
i w każdym zakładach szansa
wygrania 1.000.000 złotych

Runda jesienna w statystyce

Spotkania ekstraklasy rundy jesiennej 1978 roku oglądało w sumie 1.296.000 widzów — w tym na mecze w których występowała Wisła przyszło łącznie około 200.000 osób.

Która kolejka cieszyła się największym zainteresowaniem, która stała na najwyższym poziomie, w której padło najwięcej bramek?

Odpowiedzi na te pytania szukajcie w poniższym zestawieniu.

Kolejka	Różnica bramek	suma gwiazdek Sportu	Ilość widzów		Ilość zwyc. gosp	Rem	Ilość zwyc. gości
			ogółem	w tym na meczu Wisły			
I	10 : 7	15	106.000	25.000	3	4	1
II	8 : 4	16	113.000	25.000	3	5	0
III	11 : 9	19	69.000	15.000	3	3	2
IV	12 : 2	19	109.000	5.000	7	1	0
V	14 : 10	17	62.500	20.000	4	1	3
VI	14 : 3	19	122.000	20.000	6	2	0
VII	11 : 10	15	71.000	12.000	3	0	5
VIII	19 : 3	19	100.000	12.000	7	1	0
IX	11 : 9	16	54.000	8.000	2	5	1
X	11 : 7	16	82.000	10.000	4	2	2
XI	12 : 9	17	60.000	8.000	3	3	2
XII	12 : 6	18	93.000	4.000	5	1	2
XIII	18 : 11	17	76.500	5.000	6	1	1
XIV	7 : 7	17	100.000	15.000	4	1	3
XV	18 : 7	19	78.000	16.000	6	2	0
-	188 : 104	259	1.296.000	200.000	66	32	22

Coraz trudniej o bramki w naszej lidze — to nie ulega wątpliwości. W 120 meczach jesieni zdobyto ich 292, co daje średnią na jedno spotkanie — 2,4 gola. Oczywiście najwyższą przeciętną klubową legitymują się opolanie, którzy w każdym spotkaniu zdobywali średnio 1,9 gola, najslabszą Polonia — zaledwie 0,6. Najmniej bramek stracili przeciętnie piłkarze Odry, Widzewa i ŁKS-u tylko 0,9 najwięcej drużyny Lecha i Pogonii — 1,66.

TABELA W KOLEJNOŚCI MIEJSC

NAZWISKO ZAWODNIKA	WYNIKI MECZÓW														ILOSC PKT	MIEJSCE	
	3:1 RUCH	0:0 LEGIA	1:1 SZOMBIERKI	0:0 DOKA	1:2 WIDZEW	0:4 ŚLĄSK	3:0 STAL	4:0 POGOŃ	1:1 GKS	2:1 GWARDIA	1:4 LKS	0:1 POLONIA	0:1 ZAGŁĘBIE	4:1 LECH			2:4 ARKA
KAPKA	30	90	90	90	90	90	90	90	90	90	90	90	90	90	90	2610	1
KMIECIK	30	90	90	90	90	-	90	90	90	90	-	45	90	90	90	2385	2
MACULEWICZ	30	90	90	90	90	90	90	-	90	90	90	90	90	90	90	2340	3
LIPKA	70	90	74	70	-	90	90	90	90	90	90	90	75	63	90	2289	4
BUDKA	90	90	90	90	90	90	90	25	-	90	90	90	90	90	70	2215	5
SZYMANOWSKI	90	75	90	90	90	40	90	90	90	90	90	90	90	-	-	2170	6
PLASZEWSKI	90	90	90	90	90	90	90	90	90	-	-	-	45	90	90	2085	7
IWAN	90	90	90	90	90	90	90	90	-	17	-	90	90	90	90	1956	8
JALOCHA	90	90	45	90	70	90	90	90	90	90	90	90	65	-	28	1913	9
MOTYKA	90	15	90	-	-	60	-	90	90	90	90	90	90	90	90	1843	10
KARWECKI	90	90	-	90	90	90	-	-	-	90	90	-	-	90	-	1440	11
KRUPIŃSKI	94	-	45	90	63	50	39	33	90	90	90	90	90	90	10	1354	12
GONET	-	-	90	-	-	-	90	90	90	-	-	90	90	-	90	1170	13
WRÓBEL	-	7	-	-	27	-	-	31	67	90	90	90	48	45	90	1078	14
NAWAŁKA	-	-	-	-	90	90	57	-	23	-	45	90	90	42	90	890	15
GAZDA	10	-	-	79	18	22	-	43	-	66	90	-	-	-	-	623	16
TARGOSZ	-	81	16	-	-	-	21	-	-	-	35	25	-	-	-	321	17
LISOWSKI	-	-	-	90	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	20	18

ZASADY PUNKTACJI:

1 minuta gry w meczu wygranym 3 pkt
 zremisowanym 2 pkt
 przegranym 1 pkt

Po udanym turnieju w Hiszpanii (Foto: W. Książek)

Co w naszej lidze robią zawodnicy, którzy w trakcie meczu są zastępowani przez innych? Zaraz po tym, jak zejda z murawy szybko zmierzają do szatni. Nawet, gdy pod tą bramką, tą — lub ciwą, następują gorące spięcia oni na to nie zwracają uwagi. Zrobili swoje!

Takie obrazki widzimy również w porze, gdy nikomu nie grozi przeziębienie. Wystarczy włożyć owerol i wcale nie musi się szukać ciepła w szatni. Ale do tego potrzeba nie tylko trochę wyobraźni, lecz także i przekonania, że losy walki interesują wszystkich piłkarzy, do końca. A nie tylko do chwili gdy oni grają!

Panowie wychowawcy, czy to takie trudne?

Łódzki „Express Ilustrowany” żywo interesuje się losami występującego w belgijskim klubie Beerschot, Jana Tomaszewskiego. Ostatnio doszło tam do zmiany trenera, nowym szkoleniowcem został znany fachowiec, Georg Knobel.

Ponieważ nie znamy okoliczności zmiany trenera pozostawiamy informację bez żadnego komentarza.

PUCHAR DŻENTELMENÓW

Oto jak wyglądał bilans po jesiennych spotkaniach:

1975 rok — 303 pkt.,
1976 rok — 285 pkt.,
1977 rok — 346 pkt.,
1978 rok — 191 pkt.,

A więc wyraźna poprawa. W sumie w 120 pojedynkach sędziowie 49 razy sięgali po żółte kartoniki, jeden zawodnik oglądał czerwony kolor i wykonywanych było dziesięć karnych. Mamy nadzieję, że i na wiosnę piłkarze nie dadzą się ponieść nerwom i uzyskają o wiele mniej punktów karnych niż w poprzednich edycjach.

	żółte	czerwone	karne	pkt. ujemne
1. GKS Katowice	—	—	—	—
2. Zagłębie	—	—	1	1
3. Pogoń	1	—	—	3
4. Lech	1	—	1	4
5. Gwardia	2	—	—	6
6. Polonia	1	—	3	6
7. Stal	2	—	—	6
8. Legia	3	—	—	9
9. Śląsk	3	—	1	10
10. ŁKS	4	—	—	12
11. Szombierki	1	1	—	13
12. Ruch	5	—	1	19
13. WISŁA	6	—	1	19
14. Widzew	8	—	1	22
15. Arka	5	—	—	27
16. Odra	9	—	1	34
W sumie:	49	1	10	191

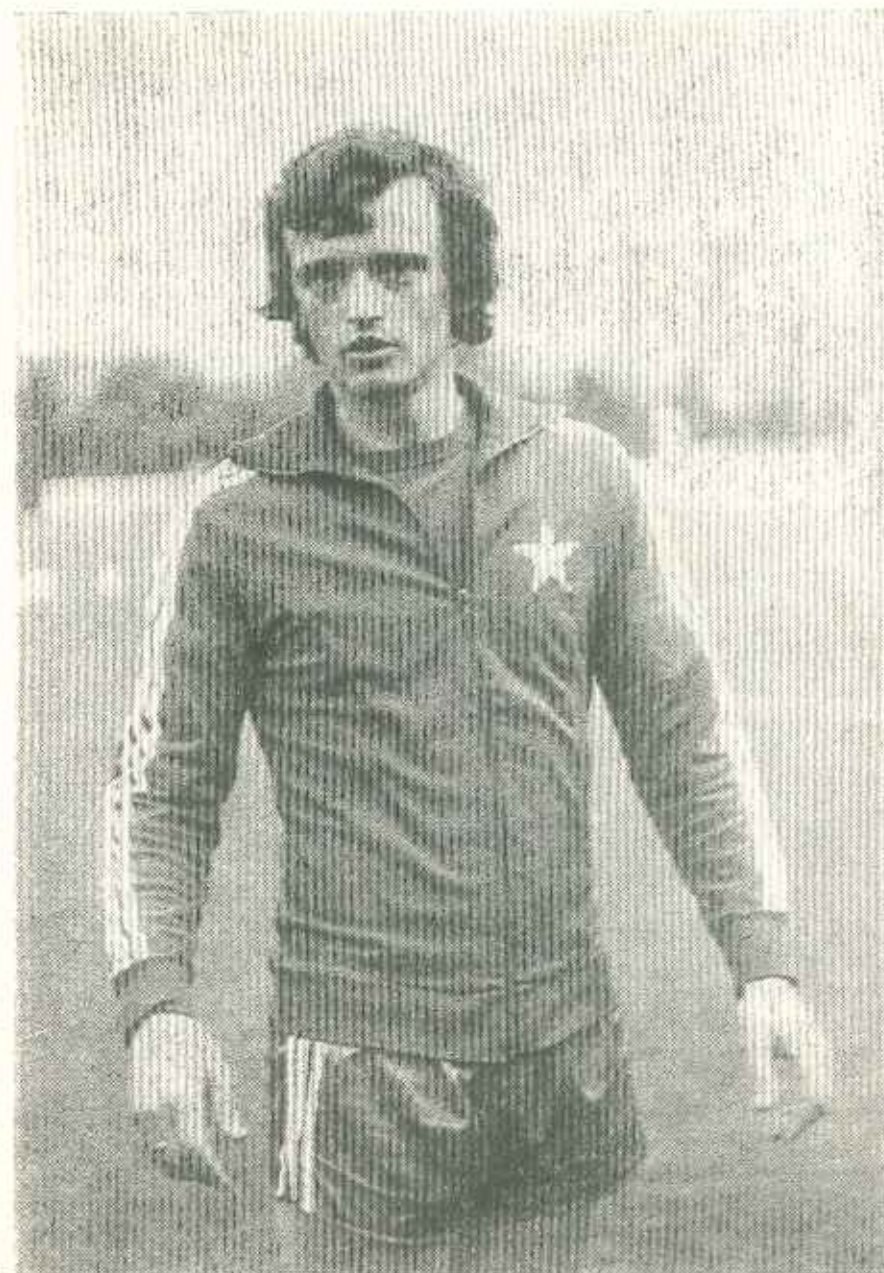
Dla przypomnienia: za pierwszą żółtą kartkę zespół ukarany zostaje 3 ujemnymi punktami, za drugą dwa razy więcej, trzecią dwunastoma. Podobnie z czerwonymi kartonikami, za pierwszy 10 punktów. Za spowodowanie karnego drużyna otrzymuje zawsze jeden ujemny punkt.

M O R A Ł: dżentelmeni nie zdobywają tytułu mistrza „jesieni”.

TOTALIZATOR SPORTOWY

Totalizator Sportowy przeznaczona
czysty zysk na dalszy rozwój
polskiej kultury fizycznej

Zdzisław Kapka — w 1978 roku najdłużej na boisku

Wiwat „WISŁA”

(na melodię krakowiaka)

Ostatnio Wiślacy
dobrze się spisali
i wielkie pochwały
kibiców zyskali.

Tytuł mistrza Polski
Dzielnie wywalczyli,
o nim pamiętają
w ciężkich zmaganiach chwili.

Wiślak na boisku
jest dzielny, wytrwały
dla swojej radości
i dla Grodu chwwały.

Kto drugi potrafi
strzelić bramkę taką,
jaką Maculewicz
„wiał” Czechostowakom.

Niechaj Wam Kochani,
słońce zwycięstw świeci
niech się Wami cieszą
dorośli i dzieci.

Bo wy nie jesteście
skądś tam jacy — tacy,
ale bardzo dzielni
chłopcy Krakowiacy

Oto zawartość jednego z wielu listów w poczcie do naszego klubu. O autorce cytowanego wyżej wiersza wiemy jedynie, że pochodzi z Krakowa, że kocha naszą drużynę i nasze miasto, że życzy naszym chłopcom sukcesów. Czytelników prosimy o pomoc. Zarząd GTS Wisła chciałby bliżej poznać autorkę wiersza i prosić o bis.

TOTALIZATOR SPORTOWY

Od staruszka do pod-
lotka wszyscy grają
w TOTO-LOTKA

Marek Motyka w 1978 roku zrobił największe postępy (Foto: Kantorski)

TOTALIZATOR SPORTOWY

W zakładach Małego Lotka w dniu
7 marca br. dodatkowo oprócz
wysokich wygranych **15 samocho-
dów FIAT 126 do rozlosowania**

LEKCJA HISTORII

Oto, w charakterze ciekawostki, kilka dat z dziejów futbolu, informujących o tym, co zdarzyło się w tej dyscyplinie sportu po raz pierwszy:

1855 — Założenie pierwszego klubu piłki nożnej na świecie. Był nim angielski Sheffield Club.

1863 — Założenie Angielskiego Związku Piłki Nożnej. Pierwsze sformułowanie przepisów gry.

Za czasów futbolowego króla Cwiczka nie znano jednolitych norm. Nie było sędziego, nie było boisk ani piłek o określonych rozmiarach. Różny był stan liczbowy drużyn. Każda szkoła angielska — a one były siedliskiem sportu — kierowała się własnymi prawami dyktowały je lokalne warunki. Mecze wymagały uprzednich uzgodnień. Pierwszy kodeks zamykał się w 60 wierszach druku, ujętych w 13 paragrafów.

1866 — Wprowadzenie przepisu o spalonym. Połączenie słupków bramkowych taśmą.

Najwięcej nieporozumień wywoływał przepis o „spalonym”. Narodził się on w prostej linii z gry w rugby. Sformułowanie było też identyczne. Spalony był więc każdy gracz, który znalazł się bliżej bramki przeciwnika niż zawodnik własnej drużyny będący w posiadaniu piłki. Ze sformułowaniem tym zerwano w 1866 roku. Od tej chwili gracz otrzymujący piłkę nie był spalony, jeśli miał przed sobą trzech przeciwników (łącznie z bramkarzem). W roku 1925 zredukowano trzech do dwóch przeciwników i to obowiązuje obecnie.

1870 — Po raz pierwszy pojawia się określenie „goalkeeper”. W piłkę grano przy użyciu zarówno rąk jak i nóg. Ciężko na niej przyzwyczajenia z „rugby” i zwolennikom tej właśnie gry trudno było pogodzić się z myślą, by można ją było prowadzić wyłącznie przy użyciu nóg. Stąd też w pierwszych przepisach nie ma wzmianki o bramkarzu. Był nim zawodnik znajdujący się aktualnie najbliżej własnej bramki. Mógł on korzystać z rąk na własnej połowie boiska. Z czasem pole działania bramkarza ograniczono. W 1912 roku skończyła się swoboda i bramkarz mógł używać ręki tylko w rejonie pola karnego.

1871 — Ustalenie obwodu piłki i jej wagi.

1872 — Pierwsze rozgrywki o Puchar Anglii. Wprowadzenie przepisu o kornarze. Rozegranie pierwszego meczu międzypaństwowego Szkocja — Anglia 0 : 0

1873 — Wprowadzenie rzutów wolnych pośrednich. Przyznawano je jako karę za „spalony”, zagrywanie piłki ręką i za niedozwoloną grę. Rzut wolny bezpośredni zjawiał się w 1903 roku, a więc o trzy lata później niż karny.

— Pierwsza wzmianka o sędziach. Wolno im było interweniować jedynie na... wyraźne żądanie drużyn.

1874 — Pierwsze bramki to dwa słupki wbite w ziemię w odległości 7,30 m od siebie. Bramkę można było zdobyć bez względu na wysokość strzału, byle piłka przeszła w teoretycznych granicach wytyczonych przez słupki. Z czasem słupki powiązano taśmą, którą w 1874 roku zastąpiono stałą poprzeczką. Moc obowiązującą otrzymały poprzeczki w roku 1883.

1881 — Pierwsza wzmianka o sędziach w przepisach.

1885 — Wprowadzenie oficjalnego zawodowstwa w Anglii.

1888 — Pierwsza zawodowa liga piłkarska (Anglia).

Pierwsze krajowe związki piłkarskie na kontynencie (Holandia i Dania).

1891 — Wprowadzenie siatek bramkowych.

1898 — Znakowanie boiska kredą.

1903 — Założenie pierwszego polskiego klubu piłki nożnej (Czarni Lwów)

1904 — Utworzenie w Paryżu FIFA (członkowie założyciele: Belgia, Dania, Francja, Hiszpania, Holandia, Szwajcaria i Szwecja).

1906 — Powstanie pierwszego w Krakowie klubu piłkarskiego (TS Wisła)

1911 — Założenie Związku Polskiego Piłki Nożnej (na terenie b. Galicji)

1913 — Pierwsze rozgrywki o mistrzostwo Galicji.

1919 — Założenie Polskiego Związku Piłki Nożnej w Krakowie.

1927 — Secesja czternastu najsilniejszych klubów i powołanie do życia Polskiej Ligi Piłkarskiej w Warszawie.

— Wisła Kraków — pierwszym mistrzem Polski.

1948 — Reaktywowanie ligi piłkarskiej.

1951 — Wprowadzenie rozgrywek o Puchar Polski.

Choćby pobieżne przejrzanie tych informacji, w pełni uzasadnia dumne twierdzenie Anglików, że są „ojczyzną najwspanialszego wynalazku, jakiego dokonał człowiek — futbolu”.

WĘDROWNIKOM PIŁKARSKIM: „S T O P!”

Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu wydał zarządzenie z mocą obowiązującą od 22 stycznia 1979 w sprawie ograniczeń zmian klubowych przez zawodników przed Igrzyskami Olimpijskimi 1980. Powołane zarządzenie wstrzymuje do 15 sierpnia 1980 roku zwolnienia z klubów sportowych i przechodzenie do innych klubów zawodników:

1) kardy olimpijskiej i grup olimpijskich,

2) posiadających aktualną klasę mistrzowską międzynarodową lub mistrzowską w olimpijskich dyscyplinach sportu,

3) pierwszej i drugiej ligi w piłce nożnej (między innymi)

Z niecierpliwością oczekiwaliśmy wszyscy — zwłaszcza bazujący na swoich wychowankach — na stanowcze położenie kresu niektórym nie-

zdrowym zjawiskom występującym szczególnie w najbardziej atrakcyjnych dyscyplinach sportu.

Wchodzimy w końcową fazę przygotowań do startu w igrzyskach olimpijskich. Jest to okres w którym doskonalenie formy, sumienne przygotowanie się do udziału w najważniejszej imprezie sportu amatorskiego nie powinno być zakłócanie żadnymi przetargami, manipulacjami i wędrownkami „za chlebem”.

Przedmiotowe zarządzenie daje gwarancje, że teraz nastąpi w klubach względny spokój, że działacze i trenerzy będą się mogli lepiej skupić na pracy szkoleniowej z zawodnikami, których mają już w swoich szeregach. Praca będzie spokojniejsza, ponieważ zapanuje pewność że nikt nikomu nie zabierze zawodników.

Poważnie zaawansowane są prace nad udoskonaleniem przepisów o zmianie barw klubowych, oraz nad wprowadzeniem kontraktów w piłce nożnej. Spory okres czasu w jakim obowiązywać będzie powszechna karencja pozwoli na prowadzenie pracy bez gorączkowego pośpiechu i stworzenie takich przepisów, które w przyszłości zapobiegą powtórzeniu się niepokojących zjawisk jakie dzisiaj obserwujemy, szczególnie w odniesieniu do gier zespołowych — zwłaszcza piłki nożnej.

Opinia publiczna z aprobatą przyjęła zarządzenie przewodniczącego GKKFiS nie jak rozwiązanie, które uleczy wszystkie bolączki i nieprawidłowości, ale dzisiaj na pewno położy tamę rozplenianym się złym i demoralizującym obyczajom.

Na to wszyscy — zwłaszcza miłujący sport — liczymy!

BILANS REPREZENTACJI POLSKI W 1978 ROKU

Mecze towarzyskie:

22. 03. Luksemburg, z Luksemburgiem 3:1. Bramki dla Polski: Szarmach 2, Lubański — 1.

Tomaszewski (Kukla), — Maculewicz, Szymanowski, Żmuda, Justek — Kasperczak (Kwaśniewski) Deyna, Boniek — Lato (Kusto), Lubański, Szarmach.

5. 04. Poznań, z Grecją 5:2. Bramki: Deyna — 2, Lato, Żmuda i Boniek po jednej.

Kostrzewa — Szymanowski, Szewczyk, Żmuda, Justek — Nawałka, Deyna (Kwaśniewski), Boniek — Lato (Gzil), Szarmach, (Mazur), Kusto.

12. 04. Łódź z Irlandią Południową 3:0. Bramki: Boniek, Deyna i Mazur.

Tomaszewski — Szymanowski, Wójcicki, Żmuda, Justek (Wojtowicz) — Nawałka (Mazur), Deyna, Boniek — Lato, Lubański, Szarmach.

26. 04. Warszawa, z Bułgarią 1:0. Bramka: Lato.

Tomaszewski — Szymanowski, Żmuda, Gorgoń, Wawrowski (Kasperczak) — Nawałka, Deyna, Boniek — Lato, Lubański, Szarmach (Terlecki).

Na obozie kadry Polski (Foto: W. Książek)

MISTRZOSTWA ŚWIATA

1. 06. Buenos Aires, z RFN 0:0

Tomaszewski — Maculewicz, Gorgoń, Żmuda, Szymanowski — Nawałka, Deyna, Masztaler (Kasperczak) — Lato, Lubański (Boniek), Szarmach.

6. 06. Rosario, z Tunezją 1:0. Bramka: Lato.

Tomaszewski — Szymanowski, Gorgoń, Żmuda, Maculewicz — Kasperczak, Deyna, Nawałka — Lato, Lubański (Boniek), Szarmach (Iwan).

10. 06. Rosario, z Meksykiem 3:1. Bramki: Boniek — 2, Deyna — 1. Tomaszewski — Szymanowski, Gorgoń, Żmuda, Rudy (Maculewicz) — Kasperczak, Boniek, Deyna, Masztaler — Lato, Iwan (Lubański).

14. 06. Rosario, z Argentyną 0:2

Tomaszewski — Szymanowski, Kasperczak, Żmuda, Maculewicz — Nawałka, Boniek, Deyna, Masztaler (Mazur), Lato, Szarmach.

18. 06. Mendoza, z Peru 1:0. Bramka: Szarmach.

Kukla — Szymanowski, Gorgoń, Żmuda, Maculewicz — Nawałka, Boniek, (Lubański), Deyna, Masztaler (Kasperczak) — Lato, Szarmach.

21. 06. Mendoza, z Brazylią 1:3. Bramka Lato.

Kukla — Szymanowski, Gorgoń, Żmuda, Maculewicz — Kasperczak (Lubański) Boniek, Deyna, Nawalka — Lato, Szarmach.

Mecze towarzyskie:

30. 08. Helsinki, z Finlandią 1:0. Bramka: Majewski.

Kukla — Szymanowski, Majewski, Maculewicz, Rudy — Błachno, Kupcewicz, Masztaler (Wójcicki) — Kusto, Ogaza, Terlecki (Dworczyk).

Eliminacje ME

6. 09. Reykjavik, z Islandią 2:0. Bramki: Kusto i Lato.

Kukla — Szymanowski, Maculewicz, Majewski, Rudy — Błachno, Ćmikiewicz, Masztaler — Lato, Boniek, Kusto.

11. 10. Bukareszt, z Rumunią 0:1

Kukla — Szymanowski, Żmuda, Janas, Rudy — Ćmikiewicz, Kupcewicz, (Mazur), Ciołek — Lato, Malnowicz (Majewski), Kusto.

15. 11. Wrocław, ze Szwajcarią 2:0. Bramki: Boniek i Ogaza.

Kukla — Szymanowski, Żmuda, Maculewicz — Majewski (Rudy) Ćmikiewicz, Boniek, Nawalka — Lato, Ogaza, Terlecki.

Ogółem: 14 spotkań — 10 zwycięstw, 1 remis, 3 przegrane.

Bramki: Boniek i Lato po 5, Deyna — 4, Szarmach — 3, Kusto, Lubański, Majewski, Mazur, Ogaza i Żmuda po 1.

Tylko jeden piłkarz — Antoni Szymanowski — wystąpił we wszystkich 14 meczach, przy czym nawet na minutę nie opuścił boiska. Poza nim najczęściej występowali: Grzegorz Lato — 13, Władysław Żmuda i Zbigniew Boniek po 12, Kazimierz Deyna i Henryk Maculewicz po 10 razy.

TOTALIZATOR SPORTOWY

TOTALIZATOR SPORTOWY

buduje

obiekty sportowe

KAZIMIERZ KMIĘCIK W „KLUBIE 100”

Jedynym radosnym momentem ostatniego w rundzie jesiennej pojedynku ligowego Wisły (mecz w Gdyni z Arką) była 34 minuta, w której to Kazimierz Kmiećnik zdobył 100 bramkę w ligowych zmaganiach. W tym samym meczu zdobył jeszcze jednego gola uzyskując łącznie 101 ligowych bramek.

Dziesiąty sezon występuje już w barwach Wisły 27 letni Kazimierz Kmiećnik — złoty medalista olimpijski z 1972 r., srebrny medalista MŚ-74, srebrny medalista olimpijski z 1976 r. w I reprezentacji Polski wystąpił 27 razy.

W pojedynkach z Pogonią uzyskał krakowianin najwięcej celnych trafień bo aż 11 razy zmusił do kapitulacji bramkarzy szczecinian, w meczach natomiast z Polonią Bytom dziesięć razy kierował piłką do siatki rywala. Kmiećnik najsukubeczniejszy był w sezonie 1975/76, kiedy to miał na koncie 20 trafień i został po raz pierwszy królem strzelców ekstraklasy, wyprzedzając takich piłkarzy jak Andrzej Szarmach, Roman Ogaza czy Grzegorz Lato. Po raz drugi Kmiećnik był najlepszym snajperem w sezonie 1977/78 zdobywając 15 bramek. Z 101 goli osiem uzyskał z karnych, sześć głową i jedną z rzutu wolnego.

Wielu piłkarzy od 1927 roku szturmowało bramy ekskluzywnego „Klubu 100” — udało się to nielicznym „Prezes” klubu Ernest Pol przyjął nowego snajpera Kazimierza Kmiećnika, mimo, iż spodziewał się wcześniej Grzegorza Lato czy Kazimierza Deyny.

Pełna lista „Klubu 100” najlepszych w historii polskiej ligi

- 186 — Ernest Pol (Legia, Górnik)
- 179 — Lucjan Brychczy (Legia)
- 167 — Gerard Cieślik (Ruch)
- 157 — Teodor Peterek (Ruch)
- 155 — Włodzimierz Lubański (Górnik)
- 145 — Jan Liberda (Polonia Bytom)
- 141 — Teodor Anioła (Lech)
- 131 — Fryderyk Scherfke II (Warta Poznań)
- 128 — HENRYK REYMAN (WISŁA)
- 120 — Józef Nawrot (Legia)
- 113 — Andrzej Jarosik (Zagłębie Sosnowiec)
- 112 — Ernest Wilimowski (Ruch)
- 106 — Eugeniusz Lerch (Ruch, ROW Rybnik)
- 105 — Eugeniusz Faber (Ruch)
- 104 — Władysław Król (ŁKS)

- 103 — Karol Kossok (IFC, Cracovia, Pogoń Lwów)
- 101 — Józef Gałeczka (Zagłębie Sosnowiec)
- Joachim Marks (Gwardia Warszawa, Ruch)
- ARTUR WOŹNIAK (WISŁA)
- KAZIMIERZ KMIECIK (WISŁA)
- 100 — Marian Łańko (Legia, Czarni Lwów, Polonia)

Omówienie skończonego treningu (Foto: W. Książek)

STRZELCY WYBOROWI W HISTORII I LIGI PIŁKARSKIEJ

- 1927 — Henryk REYMAN (WISŁA) — 38 bramek
- 1928 — Henryk REYMAN (WISŁA) — 30
- 1929 — Roch Nastula (Czarni Lwów) — 27
- 1930 — Józef Nawrot (Legia) — 27

- 1931 — Walery KISIELIŃSKI (WISŁA) — 25
- 1932 — Kajetan Kryszkiewicz (Warta) — 16
- 1933 — Artur WOŹNIAK (WISŁA) — 19
- 1934 — Ernest Wilimowski (Ruch) — 36
- 1935 — Michał Matyas (Pogoń Lwów) — 22
- 1936 — Teodor Peterek (Ruch) — 18
- 1937 — Jerzy Wostal (AKS Chorzów) — 12
- 1938 — Teodor Peterek (Ruch) — 21
- 1939 — Ernest Wilimowski (Ruch) — 28

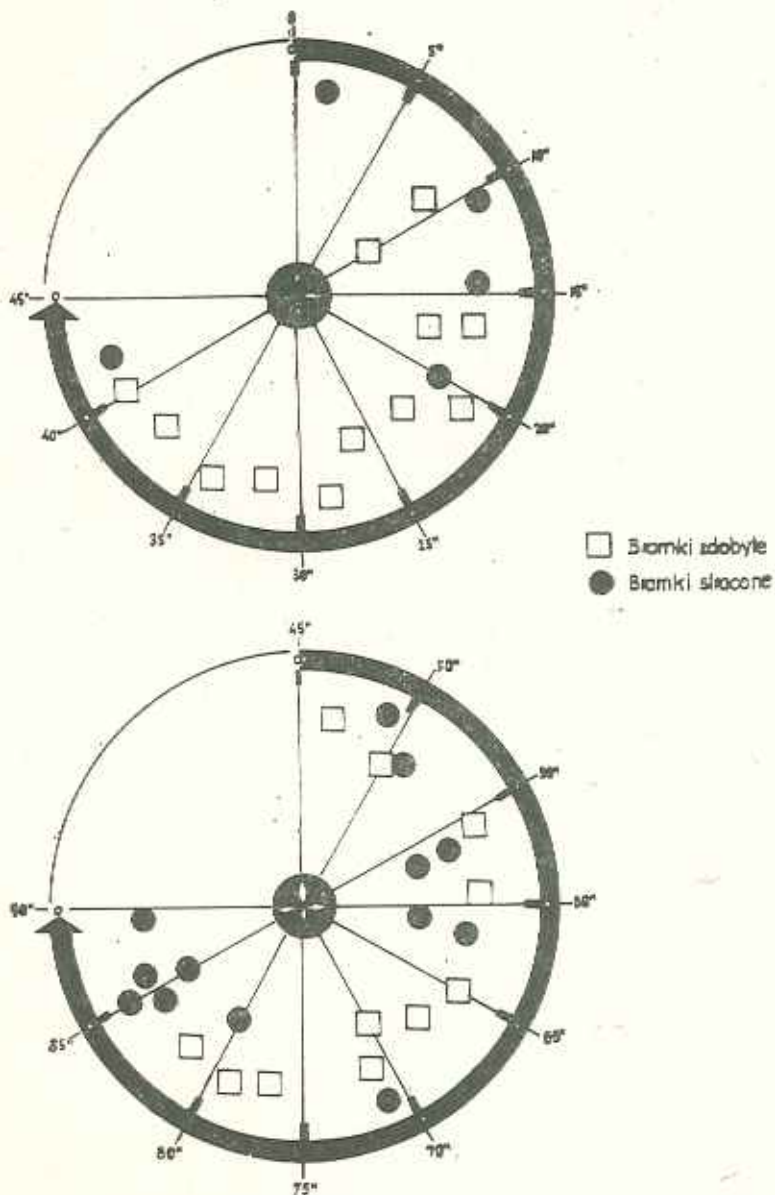
- 1948 — Józef KOHUT (WISŁA) — 33
- 1949 — Teodor Anioła (Lech) — 20
- 1950 — Teodor Anioła (Lech) — 21

- 1051 — Teodor Anioła (Lech) — 20
- 1952 — Gerard Cieślik (Ruch) — 11
- 1953 — Gerard Cieślik (Ruch) — 22
- 1954 — Henryk Kempny (Polonia Bytom) — 18
- 1955 — Stanisław Hachorek (Gwardia W-wa) — 16
- 1956 — Henryk Kempny (Polonia Bytom) — 21
- 1957 — Lucjan Brychczy (Legia) — 18
- 1958 — Władysław Soporek (ŁKS) — 19
- 1959 — Jan Liberda (Polonia) i Ernest Pol (Górnik) — po 21
- 1960 — Marian Norkowski II (Polonia Bydgoszcz) — 17

- 1961 — Ernest Pol (Górnik) — 24
- 1962 — Jan Liberda (Polonia) — 16
- 1962/1963 — Marian Kielec (Pogoń) — 18
- 63/64 — Józef Gałeczka (Zagłębie) i Jerzy Wilim (Szombierki) po 18
- 64/65 — Lucjan Brychczy (Legia) — 20
- 65/66 — Włodzimierz Lubański (Górnik Zabrze) — 23
- 66/67 — Włodzimierz Lubański — 18
- 67/68 — Włodzimierz Lubański — 24
- 68/69 — Włodzimierz Lubański — 22
- 69/70 — Andrzej Jarosik (Zagłębie) — 18

- 70/71 — Andrzej Jarosik — 13
- 71/72 — Ryszard Szymczak (Gwardia Warszawa) — 16
- 72/73 — Grzegorz Lato (Stal Mielec) — 13
- 73/74 — Zdzisław KAPKA (WISŁA) — 15
- 74/75 — Grzegorz Lato — 19
- 75/76 — Kazimierz KMIECIK (WISŁA) — 20
- 76/77 — Włodzimierz Mazur (Zagłębie) — 17
- 77/78 — Kazimierz KMIECIK (WISŁA) — 13

**PRZEDZIAŁY CZASOWE DLA BRAMEK ZDOBYTYCH
I STRACONYCH PRZEZ WISŁĘ W RUNDZIE JESIENNEJ
1978 R.**

SNAJPERZY WYSTĄP

292 bramki zdobyli piłkarze ekstraklasy w jesieni 1978 roku. Wprowadzić jest to rezultat lepszy niż rok temu (246 gola), ale jeszcze nie zadowalający, przeciętnie bowiem 2,43 gola padało w jednym meczu. Najskuteczniejszym napastnikiem był Tadeusz Malnowicz, który dwięciokrotnie umieścił piłkę w siatce. Pod koniec rundy, nie strzelał już tylu bramek, był bowiem dużo dokładniej pilnowany niż na początku. Dwóch piłkarzy popisało się zasługującym na uwagę wyczynem, strzelając po trzy bramki w jednym pojedynku i to do tego na wyjazdach. Alfred Bołeczek, trzykrotnie zmusił do kapitulacji bramkarza Legii w Warszawie, a podobnej sztuki dokonał Roman Ogaza w Szczecinie. W sumie na listę strzelców wpisało się 119 zawodników.

Lista strzelców na półmetku rozgrywek:

- 9 — Malnowicz,
 - 7 — Bołeczek, Dworczyk, KMIECIK, Ogaza, Tyc,
 - 6 — Nagiel, Wolski,
 - 5 — KAPKA, Korek, Korynt, Lato, Mazur, Skurczyński, Szarmach,
 - 4 — Górnik, IWAN, Kasalik, Kierno, Kowalczyk (Gwardia), Kusto, Kwiatkowski, (Śląsk), Malcher, Oratowski, Smolarek, Sobol (ŁKS),
 - 3 — Beniger, Chojnacki (Lech), Dąbrowski, Herisz, Kensy, Kupcewicz, Kurzepa, Marchewka, Mierzwiak, Mikulski (Ruch), Miłoszewicz, Okoński, Pięta, Surlit (Widzew), Topolski, Wójcicki.
 - 2 — Bikiewicz, Białcho, Bożyczko, Chamielec, Ciołek, Deyna, Faber, Z. Garłowski, Glik, Górski, JAŁOCHA, Janduda, Krasowski, Krystyniak, Kuta, Kwaśniewski, Milczarski, Milewski (Lech), Misio-wiec, Nocko, Nowak (Legia), Nowak (ŁKS), Płachta, Rochnia, Szostakowski, Wiśniewski, (Gwardia), Włoch,
 - 1 — Baran (Legia), Bieliński, Biernat, Bryłka, Brzeźniak, Byś, Chojnacki (ŁKS), Ćmikiwicz, Czegan, Dziuba, Filipiak, Fajt, Gapiński Grzywaczewski, Harańczyk, Jakubczyk, Janik, Kabat, Kaczmarek, Kajrys, Kamiński, Kowenicki, Krawczyk (Pogoń), LIPKA, Lonka, Mączka, MACULEWICZ, Masztaler, Miła, Napierała, NAWAŁKA, J. Ostalczyk, Pawłowski, Pietrzykowski, Pluta, Popławski, Przen-niak, Pulikowski, Rudy, Skiba, Sroka, Sybis, Szaryński, Szpakowski, H. SZYMANOWSKI, TARGOSZ, Terlecki, Wieczorek (GKS Katowice), Wira.
- Cztery samobramki.

TOTALIZATOR SPORTOWY

**Furtkę dla szczęścia
zostaw otwartą. Graj
w Zakładach Totalizatora Sportowego**

W poszczególnych drużynach ekstraklasy łupem bramkowym podzielili się:

- ODRA (29): Bolcek, Tyc — 7, Korek — 5, Wójcicki — 3, Kwaśniewski, Misiowiec — 2, Harańczyk, Kabat, Przeniak — 1.
- SZOMBIERKI (25): Ogaza — 7, Nagiel — 6, Herisz, Mierzwiak — 3, Kwaśniewski — 2, Byś, Grzywaczewski, Jani, Sroka — 1.
- RUCH (23): Malnowicz 9, Malcher — 4, Beniger, Mikulski — 3, Jakubczyk Kajrys, Wira — 1, samobramka — 1.
- WISŁA (23): Kmiecik — 7, Kapka — 5, Iwan — 4, Jalocho — 2, Lipka, Maculewicz, Nawalka, Targosz — 1, samobramka — 1.
- STAL (20): Lato, Szarmach — 5, Oratowski — 4, Chamielec, Ciołek — 2, Skiba — 1, samobramka — 1.
- ŁKS (19): Sobol — 4, Miłoszewicz — 3, Milczarski, Nowak, Płachta — 2, Chojnacki, Dziuba, Filipiak, Terlecki, J. Ostalczyk — 1, samobramka — 1.
- LECH (19): Skurczyński — 5, Kasalik — 4, Chojnacki, Okoński — 3, Milewski — 2, Napierała, Szpakowski — 1.
- ARKA (18): Korynt — 5, Kurzepa, Kupcewicz — 3, Bikiewicz, Krystyniak — 2, Bieliński, Kaczmarek, Pietrzykowski — 1.
- POGOŃ (18): Wolski — 6, Kensy — 3, Krasowski, Szostakowski, Włoch — 2, Biernat, Czepan, Krawczyk — 1.
- WIDZEW (17): Dąbrowski, Marchewka, Pięta, Surlit — 3, Blachno — 2, Gapiński, Kamiński, Kowenicki — 1.
- LEGIA (17): Kusto, Smolarek — 4, Topolski — 3, Deyna, Nowak — 2, Baran, Ćmikiewicz — 1.
- GKS (15): Górnik — 4, Bożyczko, Glueck, Kuta — 2, Fajt, Pluta, Brzeźniak, Wieczorek — 1, samobramka — 1.
- ZAGŁĘBIE (14): Dworczyk — 7, Mazur — 5, Rudy, Szaryński — 1.
- GWARDIA (14): Kierno, Kowalczyk — 4, Wiśniewski — 2, Masztaler, Mila, Popławski, Pulikowski — 1.
- ŚLĄSK (12): Kwiatkowski — 4, Faber, Z. Gartowski, Nocko — 2, Pawłowski, Sybis — 1.
- POLONIA (9): Górski, Janduda, Rochnia — 2, Bryłka, Lonka, Mączka — 1.

Przesiętna na jedno spotkanie wynosi nieco więcej niż 2,4 bramki. Najwięcej bramek w jednym meczu: Gwardia Warszawa — Szombierki 4:4 i Legia — Odra 3:5

PLEBISCYTY, KONKURSY...

LESŁAW ĆMIKIEWICZ PIŁKARZEM JESIENI

X jubileuszowy Plebiscyt „Sportu” zakończył się pełnym sukcesem piłkarza stołecznej Legii Lesława Ćmikiewicza — złotego medalisty olimpijskiego z Monachium i 59-krotnego reprezentanta kraju. Przypomnijmy, że tradycyjnie, piłkarza wiosny kreują trenerzy zespołów ligowych, natomiast piłkarza jesieni wybierają dziennikarze sportowi, parający się na co dzień tematyką piłkarską na łamach prasy, antenie radiowej i telewizyjnej.

Oto dziesięciu najlepszych piłkarzy jesieni 78:

1. Lesław Ćmikiewicz (Legia) — 147 pkt.
2. Tadeusz Malnowicz (Ruch) — 140 pkt.
3. Włodzimierz Ciołek (Stal) — 126,5 pkt.
4. Zbigniew Boniek (Widzew) — 76 pkt.
5. LESZEK LIPKA (WISŁA) — 76 pkt.
6. Roman Ogaza (Szombierki) — 72,5 pkt.
7. HENRYK MACULEWICZ (WISŁA) — 59 pkt.
8. Kazimierz Deyna (Legia) — 57 pkt.
9. Antoni Szymanowski (Legia) — 49 pkt.
10. Roman Wójcicki (Odra) — 42 pkt.

A oto pozostali piłkarze, których nazwiska znalazły się na poszczególnych listach (podajemy je w kolejności alfabetycznej):

Baran (Legia), Blachno (Widzew), Burzyński (Widzew), GONET (WISŁA), IWAN (WISŁA), Justek (Lech), Kalinowski (Śląsk), KMIECIK (WISŁA), Komosa (Ursus), Kusto (Legia), Kwaśniewski (Odra), Kukla (Stal), Lato (Stal), Majewski (Zawisza), Mikulski (Ruch), Miłoszewicz (ŁKS), Młynarczyk (Odra), Mowlak (Lech), Nagiel (Szombierki), NAWAŁKA (WISŁA), Pięta (Widzew), Dudy (Zagłębie), Terlecki (ŁKS), Tyc (Odra), Wolski (Pogoń), Zmuda (Śląsk).

Przypomnijmy, że „piłkarzem wiosny 78” w opinii trenerów drużyn I-szo ligowych został Zbigniew BONIEK, a piłkarze Wisły w tym plebiscycie zajęli miejsca: 3 Antoni Szymanowski, 8. Adam Nawalka, 10. Kazimierz Kmiecik, 13. Andrzej Iwan, 14. Henryk Maculewicz.

Wiślacy od strony kuchennych schodów (Foto: W. Książek)

PILKARZ ROKU 1978 W ANKIECIE TRENERÓW

Już pięć lat redakcja krakowskiego *TEMPA*, po zakończeniu rozgrywek ligowych przeprowadza wśród trenerów ekstraklasy plebiscyt na najlepszego piłkarza roku. Różne bywają konkursy, ale zwrócenie się do naszych szkoleniowców, pracujących na co dzień z piłkarzami, którzy mają najlepsze rozeznanie w umiejętnościach i wartości poszczególnych zawodników jest chyba najbardziej celowe. Ich opinie winny być najmiarodajniejsze.

Trenerzy — jak zwykle — typowali po pięciu najlepszych zawodników. Za pierwsze miejsce przyznano piłkarzowi 5 pkt, za drugie 4 itd.

KLASYFIKACJA KOŃCOWA

1. Zbigniew Boniek (Widzew) 66 pkt
2. Władysław Żmuda (Śląsk) 38 pkt
3. Lesław Ćmikiewicz (Legia) 25 pkt
4. Grzegorz Lato (Stal) 23 pkt
5. Antoni Szymanowski (Gwardia) 20 pkt

6. Henryk Maculewicz (Wisła) 15 pkt
7. Adam Nawałka (Wisła) 12 pkt
8. Kazimierz Deyna (Legia) 8 pkt
9. Roman Ogaza (Szombierki) 7 pkt
10. Zygmunt Kukła (Stal) 6 pkt

Po cztery punkty uzyskali: Stanisław Burzyński (Widzew) i Zbigniew Kwaśniewski (Odra), 3 — Włodzimierz Ciołek (Stal), po 2 — Kazimierz Kniecik (Wisła), Marek Kusto (Legia), Leszek Wolski (Pogoń) i Henryk Miłoszewicz (ŁKS), oraz 1 — Wojciech Tyc (Odra).

Żadnemu trenerowi nie udało się wytypować „piątki” zgodnie z końcową klasyfikacją. Najbliższy tego był opiekun Wisły Orest Lenczyk:

1. Boniek
2. Żmuda
3. Ćmikiewicz
4. Maculewicz
5. Nawałka

W poprzednich latach w teże ankiecie zwyciężali: 1974 r. — Robert Gadocha, 1975 — Antoni Szymanowski, 1976 — Kazimierz Deyna, w 1977 — Grzegorz Lato.

ZBIGNIEW BONIEK PIŁKARZEM 1978 ROKU

Wielki Plebiscyt Czytelników „Piłki nożnej” i „Sportu” zakończył się zdecydowanym zwycięstwem 22-letniego piłkarza RTS Widzew Łódź, Zbigniewa **BOŃKA**. Do obu redakcji wpłynęło ogółem 53 823 kupony z kraju i zagranicy.

A oto oficjalna lista dziesięciu piłkarzy, którzy zdobyli kolejno największą ilość głosów. (Przypominamy, że zgodnie z regulaminem za I miejsce na kuponie zawodnik otrzymywał 10 pkt, za drugie 9 itd)

1. Zbigniew Boniek (Widzew Łódź)	515 881 pkt
2. Władysław Żmuda (Śląsk Wrocław)	392 644 pkt
3. Lesław Ćmikiewicz (Legia Warszawa)	347 808 pkt
4. Antoni Szymanowski (Gwardia Warszawa)	277 519 pkt
5. Adam Nawałka (Wisła Kraków)	273 910 pkt
6. Grzegorz Lato (Stal Mielec)	260 352 pkt
7. Kazimierz Deyna (Legia Warszawa)	133 042 pkt
8. Henryk Maculewicz (Wisła Kraków)	94 034 pkt
9. Roman Ogaza (Szombierki)	88 689 pkt
10. Roman Wójcicki (Odra Opole)	61 514 pkt

Dalsze miejsca zajęli:

11. Tadeusz Małnowicz (Ruch Chorzów)
12. Włodzimierz Ciołek (Stal Mielec)
13. Leszek Lipka (Wisła Kraków)
14. Stanisław Terlecki (ŁKS)

15. Kazimierz Kmiecik (Wisła Kraków)
16. Zygmunt Kukła (Stal Mielec)
17. Józef Młynarczyk (Odra Opole)
18. Andrzej Iwan (Wisła Kraków)
19. Wojciech Tyc (Odra Opole)
20. Stanisław Burzyński (Widzew Łódź)

Dla przypomnienia i konfrontacji podajemy wyniki plebiscytu na piłkarza 1977 roku:

1. Grzegorz Lato	4. Jan Tomaszewski	7. Henryk Maculewicz
2. Władysław Żmuda	5. Zbigniew Boniek	8. Adam Nawalka
3. Kazimierz Deyna	6. Henryk Kasperczak	9. Andrzej Iwan
		10. Zygmunt Szołtysik

Inni zawodnicy Wisły zajęli miejsca:

12. Kazimierz Kmiecik	39. Zdzisław Kapka	49. Zbigniew Płaszewski
13. Antoni Szymanowski	40. Krzysztof Budka	

HENRYK MACULEWICZ „PIŁKARZ KRAKOWA 1978 R.”

Czytelnicy popołudniówki „Echo Krakowa” już po raz dziewiąty wybierali najlepszego piłkarza roku. Po raz drugi z rzędu w 1978 roku laureatem plebiscytu został reprezentant Polski, znakomity zawodnik Wisły HENRYK MACULEWICZ.

Wręczając puchary najlepszemu piłkarzowi naszego miasta, redaktor naczelna „Echa” — Teresa Stanisławska złożyła Henrykowi Maculewiczowi najserdeczniejsze gratulacje wyrażając radość, że ten świetny piłkarz został ponownie wybrany przez Czytelników zawodnikiem numer jeden w podwawelskim grodzie.

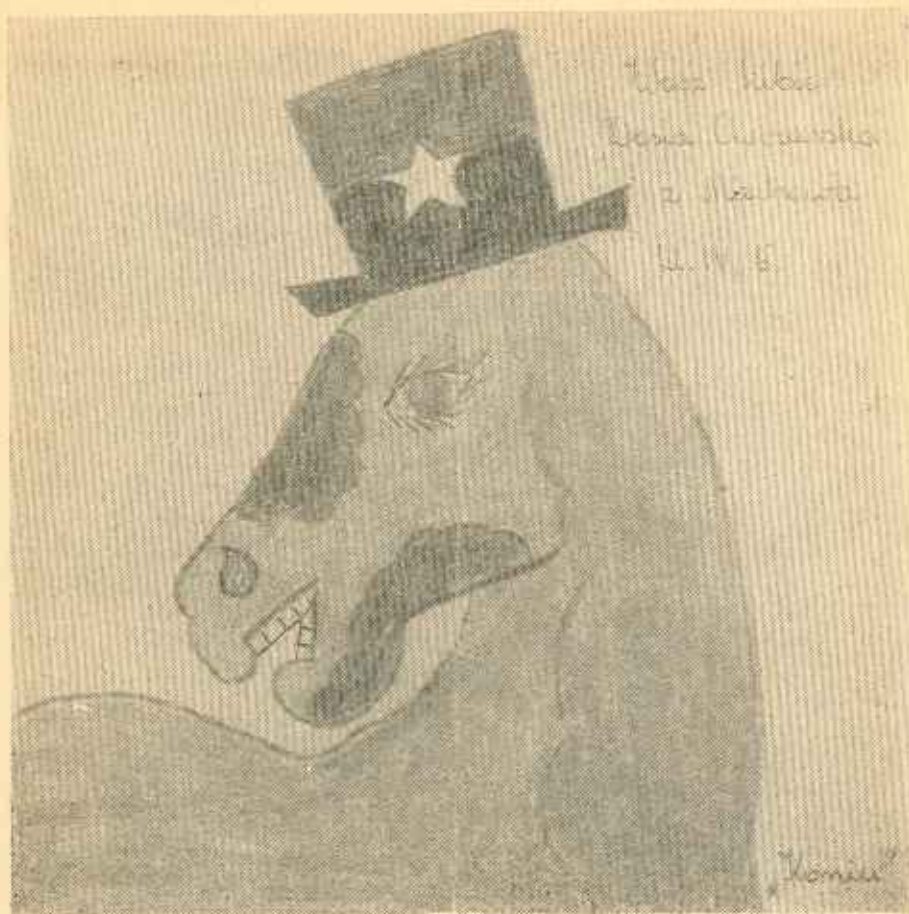
Redaktor Stanisławska na ręce płk Z. Jabłońskiego złożyła wyrazy uznania klubowi za świetne występy, zdobycie mistrzostwa Polski, efektywną grę w Pucharze Europy, życzyła Wiśle dalszych sukcesów nie tylko w futbolu — także w innych dyscyplinach sportu.

Z wyróżnionym piłkarzem przeprowadził wywiad redaktor Jerzy Langier. O sukcesach sportowych Henryka Maculewicza dużo się pisało dlatego interesujące było pytanie redaktora o inne pozasportowe sukcesy tego zawodnika w minionym 1978 roku:

„Zawodnikowi w okresie czynnego uprawiania sportu — odpowiedział inż. Maculewicz — trudno oddzielić od siebie sukcesy sportowe i niesportowe. Wiążą się one ze sobą — stanowią treść życia. Uważam, że miniony rok był dla mnie bardzo dobry pod każdym względem, składał się w zasadzie z samych sukcesów, których ukoronowaniem było ponowne zwycięstwo w plebiscycie „Echo”. Urodziła mi się córeczka, druga, dokładnie w 4 lata po pierwszej, tego samego dnia

Piłkarz Krakowa 1978 roku — Henryk Maculewicz

Koń

co Monika. Sukcesem naszym rodzinnym jest z pewnością i to, że żona bardzo szybko po urodzeniu dziecka wróciła do czynnego uprawiania sportu (Krystyna Mioduszevska-Maculewicz — wielokrotna reprezentantka Polski — znana siatkarka Wisły). Sukcesem jest awans Wisły w Pucharze Europy. Marzę o dalszym awansie Wisły: Chciałbym bardzo zagrać w finale Pucharu Europy i w finale Pucharu Polski — co dało by nam możliwość gry o Puchar Zdobywców Pucharów. Chciałbym przy okazji podziękować wszystkim kolegom z drużyny którzy przecież wcale nie przyczynili się do mojego sukcesu, dziękuję kibicom za głosy które na mnie oddali. Życzę wszystkim sympatykom piłkarstwa w Krakowie by mieli jak najwięcej powodów do zadowolenia z gry reprezentacji Polski i Wisły w 1979 roku”.

RUNDA I:

Termin: 4. 03. 1979 r.

Zestawienie par:

1. Ruch Chorzów — Wisła Kraków (3.03.79)
2. Zagłębie Sosnowiec — Polonia Bytom
3. Lech Poznań — Gwardia Warszawa
4. Arka Gdynia — GKS Katowice
5. Legia Warszawa — Śląsk Wrocław
6. Szombierki Bytom — Odra Opole
7. Widzew Łódź — Stal Mielec
8. Pogoń Szczecin — ŁKS Łódź

W rundzie jesiennej: Wisła — Ruch 3 : 1

KLUB SPORTOWY RUCH

Adres: Chorzów 41-506 ul. Cicha 6 tel. 410-479

Stadion: tamże, pojemność 40.000, oświetlenie elektryczne 500 Luxów.

Prezes klubu: mgr inż. Kazimierz Sada.

Wiceprezes d/s piłki nożnej: Antoni Krawczyk.

Kierownik sekcji: mgr inż. Witold Maciejek.

Kierownik drużyny: Bernard Bem.

Trener: Leszek Jezierski, asystent trenera: Jacek Machiński.

Wyciśnięta pozornie do końca cytryna ponownie wypuściła za dotknięciem różdżki Jezierskiego ożywcze soki. Rewelacyjne przeobrażenie ma źródło przede wszystkim w sferze psychicznej. Nowie kierownictwo klubu umiało skutecznie pobudzić piłkarzy do maksymalnego wysiłku. A przecież nie grali jeszcze Wyrobek, Wyciślik ..

W konkursie o „Złote buty” zdobyli łącznie 818 pkt.:

Małnowicz 82, Wira 79, Piechaczek 76, Benigier 74, Drzewiecki 70, Lorens 70, Bolesta 62, Dusza 62, Jakubczyk 62, A. Mikulski 60, Malcher 52, Walot 26, Czaja 13, Kajrys 9, Foreiter 8, Tomczyk 8, Wyrobek 5.

Bilans pojedynków ligowych	gier	zw.	rem.	por.	stos.	bramek
Wisła — Ruch Chorzów	84	27	25	32	119 : 124	

RUNDA II:

Termin: 11. 03. 1979 r.

Zestawienie par:

1. Wisła Kraków — Legia Warszawa
2. ŁKS Łódź — Zagłębie Sosnowiec
3. Stal Mielec — Pogoń Szczecin
4. Odra Opole — Widzew Łódź
5. Śląsk Wrocław — Szombierki Bytom
6. GKS Katowice — Ruch Chorzów
7. Gwardia Warszawa — Arka Gdynia
8. Polonia Bytom — Lech Poznań

W rundzie jesiennej: Legia — Wisła 0 : 0

CENTRALNY WOJSKOWY KLUB SPORTOWY LEGIA

Adres: Warszawa 00-950 ul. Łazienkowska 3 tel. 28-22-61... do 63
Stadion: tamże, pojemność 30.000, oświetlenie elektryczne około 1.600 Luxów.

Prezes klubu: gen. dyw. Zbigniew Zieleniewski

Przewodniczący sekcji piłki nożnej: gen. bryg. Stanisław Wytyczak

Z-ca Sekretarza d/s piłki nożnej: ppłk Zbigniew Korol

Kierownik drużyny: Czesław Ciupa.

I trener: Andrzej Strelau, II trener: mjr Lucjan Brychczy

Zbyt duża amplituda formy i wyników, żeby można było wierzyć w to, iż Legię już stać na walkę o tytuł. Widoczny postęp w grze obronnej nie szedł w parze z postawą drużyny w ofensywie. Ciekawe jak będzie bez Deyny...

W konkursie o „Złote buty” zdobyli łącznie 805 pkt.:

Ćmikiewicz 85, Baran 81, Kusto 71, Tumiński 71, Sobczyński 70, Topolewski 70, Smolarek 68, Deyna 62, Janas 45, Sobieski 44, Nowak 33, Kazimierski 30, Lason 26, Cypka 22, Kakietek 12, Banaszek 9, Adamczyk 3, Kwapisz 3.

Bilans pojedynków ligowych	gier	zw.	rem.	por.	stos.	bramek
Wisła — Legia Warszawa	81	37	17	27	116 : 113	

RUNDA III:

Termin: 18. 03. 1979 r.

Zestawienie par:

1. Szombierki Bytom — Wisła Kraków (17. 03)
2. Zagłębie Sosnowiec — Pogoń Szczecin
3. Lech Poznań — ŁKS Łódź
4. Arka Gdynia — Polonia Bytom
5. Ruch Chorzów — Gwardia Warszawa
6. Legia Warszawa — GKS Katowice
7. Widzew Łódź — Śląsk Wrocław
8. Stal Mielec — Odra Opole

W rundzie jesiennej: Wisła — Szombierki 1 : 1

GÓRNICZY KLUB SPORTOWY SZOMBIERKI

Adres: Bytom 41-907 ul. Frycza Modrzewskiego 3 tel. 817-053

Stadion: tamże, pojemność 30.000, brak sztucznego oświetlenia.

Prezes klubu: mgr inż. Waclaw Kocięła.

Wiceprezes d/s piłki nożnej: mgr inż. Mieczysław Baciński.

Kierownik sekcji piłki nożnej: mgr inż. Antoni Kruszy.

Kierownik drużyny: Stanisław Cygan.

Trener: Hubert Kostka, asystent Alojzy Łysko

Klasyczny przykład dała ta drużyna na to, co może solidność i rzetelność w organizacji warsztatu szkoleniowego. Hubert Kostka dokonał wiele, najlepsze dni chyba jednak dopiero przed Szombierkami, ale pod jednym warunkiem — należy radykalnie poprawić skuteczność — przede wszystkim w ataku. Szombierki zaczęły grać na wskroś ofensywnie i odważnie — stawiały na atak non stop, ale na ... własnym boisku. W spotkaniach wyjazdowych widzieliśmy ustawienie asekuracyjne. W konkursie o „Złote buty” zdobyli łącznie — najwięcej bo 822 pkt.: Ogaza lideruje najlepszym w tym konkursie — zdobył łącznie 87 pkt., Mierzwia 82, Nagiel 78, Surlit 76, Sośnica 75, Byś 70, Włodarczyk 66, Herisz 64, Janik 60, Sobol 49, Sroka 47, Wojtowicz 37, Grzywaczewski 17, Kwaśniewski 11, Bykowski 3, Pietryga grał krótko tylko w jednym meczu i nie został sklasyfikowany.

Bilans pojedynków ligowych	gier	zw.	rem.	por.	stos.	bramek
Wisła — Szombierki Bytom	31	13	11	7	51 : 34	

RUNDA IV:

Termin: 25. 03. 1979 r.

Zestawienie par:

1. Wisła Kraków — Widzew Łódź
2. ŁKS Łódź — Arka Gdynia
3. Zagłębie Sosnowiec — Lech Poznań
4. Śląsk Wrocław — Stal Mielec
5. GKS Katowice — Szombierki Bytom
6. Gwardia Warszawa — Legia Warszawa
7. Polonia Bytom — Ruch Chorzów
8. Pogoń Szczecin — Odra Opole

W rundzie jesiennej: Widzew — Wisła 2 : 1

ROBOTNICZE TOWARZYSTWO SPORTOWE WIDZEW

Adres: Łódź 92-230 ul. Armii Czerwonej 80 tel. 832-72 (sekretariat)
831-85 (sekcja piłki nożnej)

Stadion: tamże, pojemność 25.000, brak sztucznego oświetlenia.

Prezes klubu: Ludwik Sobolewski.

Kierownik sekcji piłki nożnej: Zenon Wilczyński,

Kierownik drużyny: Stefan Wronski.

Trener: Stanisław Świerk, asystent trenera: Mirosław Westfal.

Jak nie wierzyć w przemożny wpływ wybitnej indywidualności na grę zespołu, skoro regres Widzewa, nastąpił akurat w momencie kontuzji Bońka? Dobra organizacja gry zespołu jest nadal jego silną bronią. Zaskakuje postawa generalnie przemeblowanej linii defensywy, obok analogicznej formacji Odry i ŁKS-u najskuteczniej broniącej dostępu własnej bramki. Podobnie jak Odra, Ruch, czy Szombierki, Widzew zaskoczył nas walecznością, nienagannym przygotowaniem wytrzymałościowo-szybkościowym. To przesądziło o wysokich lokatach w tabeli.

W konkursie o „Złote buty” zdobyli łącznie 812 pkt.:

Burzyński 85, Błachno 80, Pizta 75, Boniek 71, Kowenicki 71, Tłokiński 71, Grębosz 69, Możejko 68, K. Surlit 68, aMrchewka 58, Dąbrowski 41, Rozborski 28, Gapiński 23, Kamiński 4.

Bilans pojedynków ligowych	gier	zw.	rem.	por.	stos. bramek
Wisła — Widzew Łódź	9	3	3	3	14 : 7

RUNDA V:

Termin: 31. 03. 1979 r.

Zestawienie par:

1. Stal Mielec — Wisła Kraków
2. Lech Poznań — Pogoń Szczecin
3. Arka Gdynia — Zagłębie Sosnowiec
4. Ruch Chorzów — ŁKS Łódź
5. Legia Warszawa — Polonia Bytom
6. Szombierki Bytom — Gwardia Warszawa
7. Widzew Łódź — GKS Katowice
8. Odra Opole — Śląsk Wrocław

W rundzie jesiennej: Wisła — Stal 3:0

FABRYCZNY KLUB SPORTOWY STAL

Adres: Mielec 39-300 ul. Solskiego. Tel. 26-09 lub 24-28 do 28 wewn.
18, teleks: 0632296.

Stadion: tamże, pojemność 30.000, brak sztucznego oświetlenia.

Prezes klubu: mgr inż. Mieczysław Mądracki.

Wiceprezes d/s piłki nożnej: mgr Józef Starzyk.

Kierownik sekcji: inż. Ludwik Osmoła.

Kierownik techniczny sekcji: inż. Mieczysław Kuśnierz.

Kierownik drużyny: Edward Kieźel.

Trener: mgr. Zenon Książek, asystent: mgr. inż. Tadeusz Rogowski.

Proces przebudowy kadrowej ma charakter planowy, choć nie obywa się bez wstrząsów. Sprawa Szarmacha jest w tym aspekcie wymowna: bez wyblakłej gwiazdy tylko pozornie trudnej do zastąpienia Stal miała występy, w których wola walki i stopień zaangażowania musiały zaimponować. Może wiosna będzie lepsza?...

W konkursie o „Złote buty” zdobyli łącznie 725 pkt.:

Ociełek 82, Lato 72, Załęzny 72, Kukla 70, Hnatio 62, Kosiński 62, Oratowski 54, Skiba 43, Chamielec 40, Szarmach 36, W. Karaś 28, Buda 26, Frankowski 26, Per 24, K. Polak 23, Stawarz 5, J. Polak grał tylko raz i nie był sklasyfikowany.

Bilans pojedynków ligowych	gier	zw.	rem.	por.	stos. bramek
Wisła Stal w I lidze	21	6	9	6	22 : 24
w II lidze	2	1	1	—	2 : 1
Łącznie:	23	7	10	6	24 : 25

RUNDA VI:

Termin: 8. 04. 1979 r.

Zestawienie par:

1. Wisła Kraków — Odra Opole
2. ŁKS Łódź — Legia Warszawa
3. Zagłębie Sosnowiec — Ruch Chorzów
4. Lech Poznań — Arka Gdynia
5. GKS Katowice — Stal Mielec
6. Gwardia Warszawa — Widzew Łódź
7. Polonia Bytom — Szombierki Bytom
8. Pogoń Szczecin — Śląsk Wrocław

W rundzie jesiennej: Odra Opole — Wisła 0 : 0

OPOLSKI KLUB SPORTOWY ODRA

Adres: Opole 45-231 ul. Oleska 51 tel. 347-36 lub 285-77

Stadion: tamże, pojemność 20.000, oświetlenie elektryczne — około 1000 luxów.

Prezes klubu: inż. Zenon Holiński

Wiceprezes d/s piłki nożnej: mgr Norbert Lysek.

Kierownik sekcji: mgr inż. Barglik.

Kierownik drużyny: mgr Stanisław Pawlik.

Trenerzy: I mgr Antoni Piechniczek, II Józef Zwierzyna.

Zakończenie długiego procesu budowania pełnowartościowej drużyny i co za tym idzie — zapewnienie jej stabilizacji kadrowej dało wielki awans. Najlepsza skuteczność w ataku dowodzi, że pod tym względem zrobiono najwięcej. Mimo korzystnych zmian w obronie jest jeszcze sporo rezerw w możliwościach rozwojowych Adamca, Wójcickiego i kolegów. W rundzie jesiennej Odra zadziwiła walecznością, nieustępliwością i agresywnością w grze.

W konkursie o „Złote buty” zdobyli łącznie 809 pkt.:

Wójcicki 83, Kwaśniewski 78, Młynarczyk 76, Tyc 75, Korek 73, Bolcek 71, Adamiec 70, Przeniak 70, Rokitnicki 56, Harańczyk 51, Tkaczyk 34. Misiowiec 28, Podgórny 26, Kabat 16, czterech zawodników: Gano, Król, Morcinek i Tracz występowało bardzo krótko i nie zostało sklasyfikowanych w żadnym meczu.

Bilans pojedynków ligowych	gier	zw.	rem.	por.	stos. bramek
Wisła — Odra Opole	37	13	12	12	45 : 44

RUNDA VII:

Termin: 22. 04. 1979 r.

Zestawienie par:

1. Śląsk Wrocław — Wisła Kraków
2. Arka Gdynia — Pogoń Szczecin
3. Ruch Chorzów — Lech Poznań
4. Legia Warszawa — Zagłębie Sosnowiec
5. Szombierki Bytom — ŁKS Łódź
6. Widzew Łódź — Polonia Bytom
7. Stal Mielec — Gwardia Warszawa
8. Odra Opole — GKS Katowice

W rundzie jesiennej: Wisła — Śląsk 0:1

WOJSKOWY KLUB SPORTOWY ŚLĄSK

Adres: Wrocław 45-434 ul. Oporowska 62 tel. 61-22-11, 619-620-, 613-342

Stadion: tamże, pojemność 20.000, oświetlenie elektryczne 600 Luxów. tel. 61-16-11, lub Stadion Olimpijski Al. Olimpijska 35 poj. 45.000, tel. 48-30-49, oświetlenie elektryczne 1400 Luxów.

Prezes klubu: gen. bryg. Józef Petruk.

Z-ca Kierownika klubu d/s piłki nożnej: pplk mgr Stanisław Nawrocki.

Przewodniczący sekcji: mgr Jerzy Kalitka.

Kierownik sekcji: kpt. mgr Ryszard Brzoza.

Kierownik drużyny: Władysław Kasiński.

Trener: mgr Aleksander Papiewski, II trener mgr Józef Najdura.

Tylko jeden mecz na poziomie godnym tej drużyny (w Moenchengladbach) oraz niezły występ w Chorzowie, to jednak za mało jak na wice-mistrza Polski. Kontuzje nękające drużynę, przede wszystkim w formacji obronnej, nie mogą usprawiedliwiać bezskuteczności wysiłków poszukiwaniu pełnowartościowego ataku. Czy wiosną Sybis wraz z Kwiatkowskim i Pawłowskim potrafią zademonstrować większą siłę ognia?

W konkursie o „Złote buty” zdobyli łącznie 736 pkt.:

Kalinowski 79, Pawłowski 72, Faber 70, Sobiesiak 60, Sybis 57, Kwiatkowski 56, Karpiński 56, Gariowski 54, Olesiak 52, Kowalczyk 43, Kopycki 39, Zmuda 35, Trzonkowski 28, Nocko 27, Cebrat 5, Pękala 2, Jarosz 1.

Bilans pojedynków ligowych	gier	zw.	rem.	por.	stos. bramek
Wisła — Śląsk	19	5	5	9	18 : 19

RUNDA VIII:

Termin: 25.04.1979 r.

Zestawienie par:

1. Pogoń Szczecin — Wisła Kraków
2. ŁKS Łódź — Widzew Łódź
3. Zagłębie Sosnowiec — Szombierki Bytom
4. Lech Poznań — Legia Warszawa
5. Arka Gdynia — Ruch Chorzów
6. GKS Katowice — Śląsk Wrocław
7. Gwardia Warszawa — Odra Opole
8. Polonia Bytom — Stal Mielec

W rundzie jesiennej: Wisła — Pogoń Szczecin 4 : 0

MORSKI KLUB SPORTOWY POGOŃ

Adres: Szczecin 70-961 ul. Twardowskiego 8 tel. 38-115 lub 78-031 (sekcja piłki nożnej)

Stadion: tamże, pojemność 30.000, oświetlenie elektryczne około 400 Luxów.

Prezes klubu: mgr Jerzy Grudziński.

Wiceprezes d/s piłki nożnej: Jerzy Dobrowolski.

Dyrektor klubu: mgr inż. Konrad Lapisa.

Kierownik drużyny: Ryszard Mańko

Trener: dr Konstanty Pawlikaniec, asystenci: Bronisław Szlinter i Wojciech Frączak.

Zagadka niekorzystnego przeobrażania się portowców tkwi chyba w metodzie szkolenia, stanowczo zbyt często zmienianej w ostatnim okresie. Kiedyś Pogoń była drużyną zazwyczaj czołówki w pierwszej rundzie, dziś jeśli nie odzyska skuteczności — może opuścić ekstraklasę. Co z tego, że Wolski z kolegami strzelili więcej bramek od Widzewa i Legii, skoro Pogoń straciła, obok Lecha, najwięcej?....

W konkursie o „Złote buty” zdobyli łącznie 709 pkt.:

Kensy 74, Wolski 72, Mikułski 69, Stańczak 56, Wawrowski 54, Szczech 48, Czepan 47, Schab 42, Klasa 41, Włoch 40, Majewski 35, Szostakowski 30, Krasowski 27, But 25, Biernat 22, Krawczyk 15, Woronko 11, Urbanowicz 5, Krupa 3, Anioła 3, Zięcik nie został sklasyfikowany.

Bilans pojedynków ligowych	gier	zw.	rem.	por.	stos. bramek
Wisła — Pogoń Szczecin	33	16	9	8	54 : 35

RUNDA IX:

Termin: 6.05.1979 r.

Zestawienie par:

1. Wisła Kraków — GKS Katowice
2. Ruch Chorzów — Pogoń Szczecin
3. Legia Warszawa — Arka Gdynia
4. Szombierki Bytom — Lech Poznań
5. Widzew Łódź — Zagłębie Sosnowiec
6. Stal Mielec — ŁKS Łódź
7. Odra Opole — Polonia Bytom
8. Śląsk Wrocław — Gwardia Warszawa

W rundzie jesiennej: GKS Katowice — Wisła 1 : 1

GÓRNICZY KLUB SPORTOWY KATOWICE

Adres: Katowice 40-952 ul. Zgrzebnicka 1 tel. 518-275.

Stadion: ul. Bukowa 1, pojemność 18.000, tel. 596-630

Prezes klubu: dr inż. Stefan Słupski.

Wiceprezes d/s piłki nożnej: mgr inż. Zdzisław Sender.

Kierownik sekcji: Joachim Szoltysek.

Kierownik drużyny: Józef Kurz.

Trener: Stanisław Oślizło, asystent: Jan Gajdeczko

Trudno więcej wymagać od beniaminka pozbawionego pełnowartościowych indywidualności. Po bardzo dobrym początku, GKS Katowice miał bardzo słaby środek sezonu i niezły finisz. Ciekawe, że bez najbardziej doświadczonych piłkarzy: Sputa, Pluty, Brzeźniaka — drużyna niemniej skutecznie walczyła o punkty.

W konkursie o „Złote buty” zdobyli łącznie 708 pkt.:

Glik 69, Pałka 68, Olsza 65, Brzeźniak 63, Łuczak 61, Bożyczko 59, Sput 59, Pluta 47, Fajt 37, Górnik 37, Wichary 33, Wieczorek 30, Zając 27, Konkolewski 26, Kuta 13, Mika 11, Ficek 3, Perzak grał tylko raz i nie był sklasyfikowany.

Bilans pojedynków ligowych	gier	zw.	rem.	por.	stos. bramek
Wisła — GKS Katowice I liga	13	5	8	—	10 : 4
II liga	2	2	—	—	3 : 0
Łącznie:	15	7	8	—	13 : 4

RUNDA X:

Termin: 13.05.1979 r.

Zestawienie par:

1. Gwardia Warszawa — Wisła Kraków
2. ŁKS Łódź — Odra Opole
3. Zagłębie Sosnowiec — Stal Mielec
4. Lech Poznań — Widzew Łódź
5. Arka Gdynia — Szombierki Bytom
6. Ruch Chorzów — Legia Warszawa
7. Polonia Bytom — Śląsk Wrocław
8. Pogoń Szczecin — GKS Katowice

W rundzie jesiennej Wisła — Gwardia 3 : 1

WARSZAWSKI KLUB SPORTOWY GWARDIA

Adres: Warszawa 02-634, ul. Raclawicka 132

tel. 44-62-74 (centrala) 44-25-53 (sekcja piłki nożnej)

Stadion: tamże, pojemność 12.000, brak oświetlenia.

Prezes klubu: gen. bryg. Jerzy Cwiek

Wiceprezes d/s piłki nożnej: gen. bryg. Jan Górecki

Kierownik sekcji: płk Józef Zwierzyński.

Kierownik drużyny: Ryszard Kielak

Trener: mgr Bogusław Hajdas, asystent: mgr Włodzimierz Ciał

Niezbędne i racjonalnie uzasadnione w II lidze preferowanie rutyny zrodziło w trakcie walki już w ekstraklasie potrzebę systematycznego odmładzania zespołu. Solidny warsztat trenerski sugeruje, że wiosna powinna być dla Gwardii bardziej owocna w punkty, niż jesień.

W konkursie o „Złote buty” zdobyli łącznie 723 pkt.:

Kierny 56, Banaszkiewicz 55, Wiśniewski 53, Cybulski 52, Pulikowski 48, Miła 46, Kraska 45, Sroka 44, Walczak 44, A. Szymanowski 43, Ma-sztaler 41, Kowalczyk 32, Pocialik 31, Sokołowski 27, Szydłowski 23, Sikorski I 21, Sikorski II 14, Bartłomowicz 13, Rutkowski 12, Popławski 10, Baran 8, Zembrzycki 3, Hnatkiewicz nie został sklasyfikowany.

Bilans pojedynków ligowych	gier	zw.	rem.	por.	stos. bramek
Wisła — Gwardia Warszawa	37	14	8	15	31 : 35

RUNDA XI:

Termin: 20.05.1979 r.

Zestawienie par:

1. Wisła Kraków — Polonia Bytom
2. Legia Warszawa — Pogoń Szczecin
3. Szombierki Bytom — Ruch Chorzów
4. Widzew Łódź — Arka Gdynia
5. Stal Mielec — Lech Poznań
6. Odra Opole — Zagłębie Sosnowiec
7. Śląsk Wrocław — ŁKS Łódź
8. GKS Katowice — Gwardia Warszawa

W rundzie jesiennej: Polonia — Wisła 1 : 0

KLUB SPORTOWY POLONIA

Adres: Bytom 41-902 ul. Koniewa 6, tel. 81-69-50 i 81-07-53

Stadion: ul. Olimpijska 4 tel. 81-05-83, pojemność 35.000 brak sztucznego oświetlenia.

Prezes klubu: doc. mgr inż. Jan Stokłosa.

Wiceprezes d/s piłki nożnej: mgr inż. Lesław Maryńczuk.

Kierownik techniczny sekcji: Wiesław Śmietaniński.

Kierownik sekcji: Artur Warakomski.

Trener: Jerzy Nikiel, asystent trenera: Henryk Kempny.

Odejście kilku piłkarzy, w połączeniu z zaległościami treningowymi pozostałych, spowodowało gwałtowne załamanie, potwierdzone długą serią porażek. Zmiana zespołu szkoleniowego przyniosła efekty dopiero na finiszu. Ale czy uzyskane 9 punktów, może stanowić kapitał nadziei w obliczu rundy rewanżów? Ciężka będzie wiosna w Bytomiu.

W konkursie o „Złote buty” zdobyli łącznie 633 pkt.:

Chwolik 72, Król 62, Wrona 59, Lonka 53, Mączka 50, Krupa 47, Racki 47, Górski 44, Rochnia 41, Janduda 32, Raczkowski 30, Brylka 26, Gruszka 25, Mateja 20, Grociak 11, Kurzok 8, Pala 4, Perlak 2, Sikora i Kempny grali tylko raz i zbyt krótko, by otrzymać jakiegokolwiek noty.

Bilans pojedynków ligowych	gier	zw.	rem.	por.	stos. bramek
Wisła — Polonia Bytom	55	20	14	21	71 : 79

RUNDA XII:

Termin: 27.05.1979 r.
Zestawienie par:

1. ŁKS Łódź — Wisła Kraków
2. Zagłębie Sosnowiec — Śląsk Wrocław
3. Lech Poznań — Odra Opole
4. Arka Gdynia — Stal Mielec
5. Ruch Chorzów — Widzew Łódź
6. Legia Warszawa — Szombierki Bytom
7. Polonia Bytom — GKS Katowice
8. Pogoń Szczecin — Gwardia Warszawa

W rundzie jesiennej: Wisła — ŁKS 1 : 4

ŁÓDZKI KLUB SPORTOWY ŁKS

Adres: Łódź 90-420 ul. Piotrkowska 76 tel. 320-47, 337-08
Stadion: Aleja Unii 2, pojemność 35.000, oświetlenie elektryczne około 600 Luxów, tel. 20-890.

Prezes klubu: mgr Jan Morawiec.

Wiceprezes d/s piłki nożnej: mgr Henryk Czeczot.

Kierownik drużyny: Wiesław Gołębiowski.

Trenerzy: I — Józef Walczak, II — mgr Marian Geszke.

Dobra firma, która nie wiadomo dlaczego nie może być solidna, wskutek czego nawet w dniu jubileuszu przegrywa na własnym terenie z GKS Katowice. Kłopoty ze znalezieniem pełnowartościowego następcy Tomaszewskiego mogły mieć wpływ na postawę zespołu, ale chyba nie tak znów istotny, skoro ŁKS obok Odry i Widzewa stracił najmniej bramek w rundzie jesiennej.

W konkursie o „Złote buty” zdobyli łącznie 791 pkt.:

Miłoszewicz 83, Bulzacki 75, Lubański 74, Galant 72, Drozdowski 69, Sobol 68, G. Ostalczyk 66, Terlecki 55, Dziuba 52, Milczarski 51, Konieczny 49, Płachta 22, Pereseda 15, M. Chojnacki 11, Nowak 9, Filipiak 8, J. Ostalczyk 5, Mołeda 4, Polakiewicz 3.

Bilans pojedynków ligowych	gier	zw.	rem.	por.	stos. bramek
Wisła — ŁKS	75	35	14	26	133 : 106

RUNDA XIII:

Termin: 30. 05. 1979 r.
Zestawienie par:

1. Wisła Kraków — Zagłębie Sosnowiec
2. Szombierki Bytom — Pogoń Szczecin
3. Widzew Łódź — Legia Warszawa
4. Stal Mielec — Ruch Chorzów
5. Odra Opole — Arka Gdynia
6. Śląsk Wrocław — Lech Poznań
7. GKS Katowice — ŁKS Łódź
8. Gwardia Warszawa — Polonia Bytom

W rundzie jesiennej: Zagłębie — Wisła 1 : 0

GÓRNICZY KLUB SPORTOWY ZAGŁĘBIE

Adres: Sosnowiec 41-200 ul. Zeromskiego, tel. 66-18-02
Stadion: Ludowy poj. 34.000, tel. 66-34-28, oświetlenie elektryczne około 900 Luxów.

Prezes klubu: mgr inż. Marian Gustek.

Wiceprezes d/s piłki nożnej: i kierownik sekcji: Henryk Studencki.

Kierownik drużyny: Eugeniusz Szmidt.

Trener: Józef Gałeczka, asystent: Marian Masłoń.

Jeszcze jedno rozczarowanie dla piłkarzy Sosnowca. Gałeczka nie mając wielkiego wyboru, zmontował nową drugą linię, ale czy Klamra Zarychta, Pytel, i Jędras potrafią przywrócić Zagłębiu zachwianą równowagę? Drużyna trzech kadrowiczów ma jednak zdecydowaną przewagę słabych punktów. Zagłębie należy do tych nielicznych drużyn które osiągnęły lepsze rezultaty na meczach wyjazdowych.

W konkursie o „Złote buty” zdobyli łącznie 752 pkt.:

Słabik 79, Rudy 76, Mazur 72, Dworczyk 69, Zuzok 57, Zarychta 51, Jędras 49, Lula 45, Z. Sączek 39, Pytel 38, Tłołka 36, Szaryński 33, Koterwa 30, Starościak 27, Więnciarz 21, Kasperski 13, Klamra 9, W. Sączek 3, Tochel 3, Koczuba 2.

Bilans pojedynków ligowych	gier	zw.	rem.	por.	stos. bramek
Wisła — Zagłębie	43	13	14	16	42 : 49

RUNDA XIV:

Termin: 6.06.1979 r.

Zestawienie par:

1. Lech Poznań — Wisła Kraków
2. ŁKS Łódź — Gwardia Warszawa
3. Zagłębie Sosnowiec — GKS Katowice
4. Arka Gdynia — Śląsk Wrocław
5. Ruch Chorzów — Odra Opole
6. Legia Warszawa — Stal Mielec
7. Szombierki Bytom — Widzew Łódź
8. Pogoń Szczecin — Polonia Bytom

W rundzie jesiennej: Wisła — Lech 4 : 1

KOLEJOWY KLUB SPORTOWY LECH

Adres: Poznań 61-875 ul. Marchewskiego 142 tel. 504-38

Stadion: (KS Warta) ul. Dolna Wilda 1 — pojemność 50.000 tel. 333465

Prezes klubu: mgr Stanisław Chelstowski.

Wiceprezes d/s piłki nożnej: mgr Stanisław Stachnik.

Kierownik sekcji: mgr Zdzisław Tomczak.

Kierownik drużyny: Mirosław Jankowski.

Trener: mgr Jerzy Kopa, asystent: mgr Roman Łoś.

Stanowczo zbyt przedwczesne przekonanie o tym, że Lech już jest drużyną zdolną do odnośnienia sukcesów na arenie międzynarodowej, spowodowało katastrofę w debiucie w Pucharze UEFA. Pozostawiło to mocny ślad na dyspozycji psychicznej zespołu. Do końca jesieni był Lech cieniem drużyny z pamiętnego finiszu wiosny 1978 roku. Najwięcej do zrobienia w grze obronnej. Lech mimo obecności Mowlika stracił najwięcej bramek.

W konkursie o „Złote buty” zdobyli łącznie 765 pkt.:

Justek 71, Szewczyk 70, Mowlik 68, Barczak 67, R. Chojnacki 65, Kasalik 65, Okoński 58, Napięrała 54, Milewski 52, Skurczyński 52, Szpakowski 39, Gut 33, Grześkowiak 27, Piekarczyk 25, Turek 13, Grobelny 6, Woliński raz tylko grał przez kwadrans i oczywiście nie został sklasyfikowany.

Bilans pojedynków ligowych	gier	zw.	rem.	por.	stos. bramek
Wisła — Lech Poznań	37	18	9	10	59 : 38

RUNDA XV:

Termin: 10.06.1979 r.

Zestawienie par:

1. Wisła Kraków — Arka Gdynia
2. Widzew Łódź — Pogoń Szczecin
3. Stal Mielec — Szombierki Bytom
4. Odra Opole — Legia Warszawa
5. Śląsk Wrocław — Ruch Chorzów
6. GKS Katowice — Lech Poznań
7. Gwardia Warszawa — Zagłębie Sosnowiec
8. Polonia Bytom — ŁKS Łódź

W rundzie jesiennej: Arka — Wisła 4 : 2 (0 : 1)

MORSKI ZWIĄZKOWY KLUB SPORTOWY „ARKA”

Adres: Gdynia 81-345, Aleja Zjednoczenia 3

tel. 20-13-97 lub 20-43-37 sekcja piłki nożnej 20-47-55

Stadion: pojemność 18.000 widzów, ul. Ejmonda 1 tel. 22122-38, brak oświetlenia sztucznego.

Prezes klubu: mgr Lech Stefański

Przewodniczący sekcji piłki nożnej mgr Jan Kowalski

Dyrektor klubu: Józef Hoppe

Kierownik drużyny: Józef Miedziński

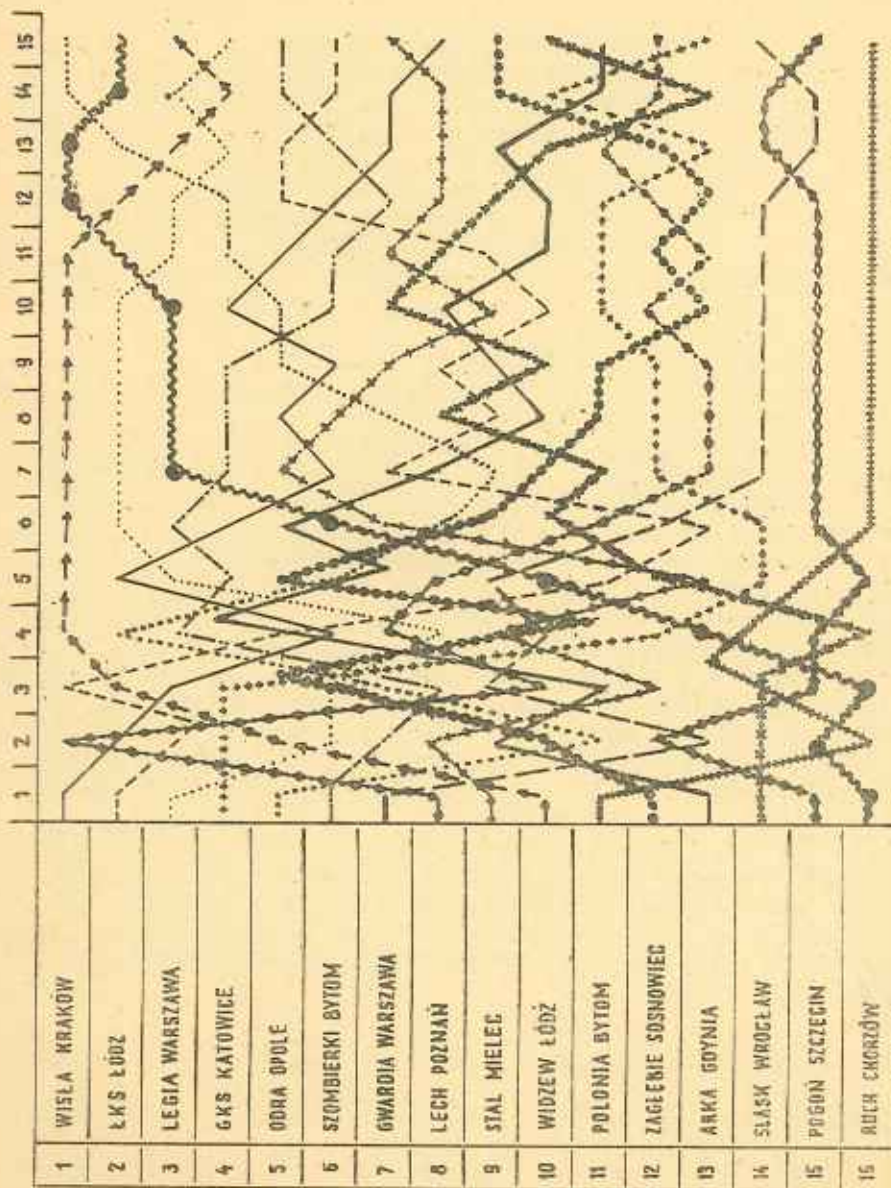
Trener: Jerzy Stecki, asystent — mgr Czesław Boguszewicz

W porównaniu z ubiegłym sezonem można odnotować znaczny postęp w grze tego zespołu, ale do stabilizacji na przyzwoitym poziomie jeszcze daleka droga. Wzrost możliwości wynikający nareszcie ze wspólnego działania władz sportowych Trójmiasta został potwierdzony w zwycięskich meczach z Wisłą, Legią i Szombierkami w Bytomiu. Nadal sporo do życzenia pozostawia gra w defensywie.

W konkursie o „Złote buty” zdobyli 768 pkt.:

Bieliński 80, Kupcewicz 74, Żemojtel 72, Kurzepa 72, Kaczmarek 67, Pierzykowski 67, Korynt 66, Bochentyn 63, Dybicz 60, Musiał 55, Krystyniak 53, Bikiewicz 13, Zawisła 11, Szewczyk 4, Czyżniewski 3, Domachowski 3, Klein 3, Rajski wystąpił krótko w jednym meczu i nie został sklasyfikowany.

Bilans pojedynków ligowych	gier	zw.	rem.	por.	stos. bramek
Wisła — Arka II liga	2	1	—	1	3 : 1
I liga	7	3	2	2	11 : 9
Łącznie:	9	4	2	3	14 : 10

TRZY GRZECHY GŁÓWNE NASZEJ LIGI

Rusza liga — zwłaszcza na wiosnę żywiej zaczyna bić serce każdego kibica. To wielkie święto i uczta dla całego piłkarstwa, zapowiedź kolejnej porcji emocji, wzruszeń, radości i smutków związanych z losami drużyn, z których każda ma wiernych sympatyków.

Co roku wiążemy z rozgrywkami ligowymi wielkie nadzieje, liczymy na coraz wyższy poziom, grad bramek, inwazję młodych talentów i — niestety — po rozgrywkach już od paru lat żegnamy się z ekstraklasą, jeśli nie w nastroju pełnej frustracji i rozczarowania, to w każdym razie z uczuciem niedosytu. Przyczyny takiego stanu naszego piłkarstwa można sprowadzić do trzech grzechów głównych z których pierwszym jest

ASEKURANCTWO

Ogromna bojaźń przed podjęciem jakiegokolwiek ryzyka, które mogłoby zakończyć się przegraną. Niech przeciwnik się odsłoni, a my go skonstrujemy — oto dewiza obowiązująca na naszych boiskach. Niemal wszystkie drużyny — nawet na swoich boiskach coraz częściej stosują ustawienie 4-4-2. Teoretycy futbolu głoszą, zresztą słusznie, że może to być ustawienie bardzo ofensywne. Zgoda, ale akurat u nas teoria nie pokrywa się z praktyką.

KUNKTATORSTWO

Wypływa bezpośrednio z asekuractwa. Na długo przed rozpoczęciem rozgrywek zaczynają się studia trenerów i działaczy nad ligowym terminarzem. Potenciści przyjmują taktykę: dwa punkty u siebie, na wyjazdach wzmocniona defensywa „szczelny” mur — gra na remis. Zespoły niepewne swego ligowego bytu już jesienią zaczynają myśleć ... o wiosnie, a ściślej o niedzielach, czy środach cudów.

Kunktatorstwo widoczne jest również w samej grze, a więc system „sto podań” obawa przed odpowiedzialnością za strzał, zachowawczość przeniesiona zresztą z ligi do reprezentacji. Bolączką szachów są tzw. mistrzowskie remisy. Może dlatego piłkę nożną tak często u nas porównuje się do tej gry.

WYGODNICTWO

Kwitnie nie tylko na boiskach, ale może jeszcze bardziej na treningach. Nie są wcale odosobnione przypadki, że gdy nowy trener pragnie nieco bardziej przykręcić „śrubę” napotyka na zdecydowany opór zawodników i często musi żegnać się z posadą.

Z wygodnictwem wiąże się osobista troska o własną formę, o sportowy tryb życia. Ileż to razy dochodzi do paradoksów, gdzie faktycznym przeciwnikiem na boisku jest alkohol, a nie zawodnicy drużyny przeciwnej. Ten temat też można by długo rozwijać. Obserwujemy jakże często

Leszek Lipka w akcji

grę w chodzonego, a 22 zawodników niecierpliwie zerka na boiskowy zegar. Za mało widać autentycznej pasji i bojowości. Kibice są niecierpliwi i czekają z utęsknieniem na zapowiadane „kontrakty”.

Sympatyk drużyny, nawet ten najoszczędniejszy, jest zdania, że dalby za bilet wstępu na mecz 100 złotych, byle by mógł oglądać prawdziwy mecz — przynajmniej taki w którym ręce nieświadomie składają się same do oklasków.

Rozgrywki ekstraklasy, jak co roku będziemy śledzić z ogromnym zainteresowaniem, życzliwością i sympatią. Chcielibyśmy jak najrzadziej wracać do spraw poruszonych wyżej, bo przecież rozwój piłkarstwa jest naszą wspólną sprawą.

TOTALIZATOR SPORTOWY

Grając
w TOTO-LOTKA wzbogacasz
fundusz na przygotowania do
Olimpiady polskich sportowców

ILIGA 1978/79	ODRA	RUCH	WIDZEW	LEGIA	SZOMBIERKI	ŁKS	STAL	WISŁA	ZAGŁĘBIE	ŚLĄSK	ARKA	LECH	KATOWICE	GWARDIA	POGON	POLONIA	GRY	PUNKTY	BRANKI	ZWYCIĘSTWA	REMISY	PORAZKI
RUNDA JESIENNA																						
1	●	3-1				2-2	1-0			2-2	1-0	3-1	3-1	5-0	1-0		15	22	29-13	10	2	3
2		●			2-1				2-1	3-1	1-0		1-1	1-0		2-1	15	20	23-18	8	4	3
3			●		1-0				2-1			1-2		1-0			15	20	17-13	8	4	3
4				●	1-0				0-0			3-1		0-0			15	19	17-14	7	5	3
5					●		1-0		3-1	1-1	0-1	3-0				3-0	15	16	25-18	5	6	4
6						●	2-0		1-1	3-0		2-0				1-0	15	16	19-13	7	2	6
7							●		1-1	1-0	5-2	4-0				0-0	15	15	20-17	5	5	5
8								●	0-1			4-1					15	14	23-18	5	4	6
9									●	1-0	1-0						15	14	14-16	4	6	5
10										●	2-0						15	14	14-16	4	6	5
11											●	3-2				0-0	15	14	12-14	5	4	6
12												●	3-1				15	14	18-21	6	2	7
13													●			2-0	15	14	19-25	6	2	7
14														●		2-0	15	14	15-22	5	4	6
15															●		15	10	14-24	2	6	7
16																●	15	9	18-25	2	5	6
																	15	9	9-21	3	3	9

NASZA KADRA

Kpt. Józef Krupa — kierownik drużyny
 Mgr Orest Leńczyk — trener
 Wiesław Lendzion — trener

Zawodnicy	lat	średni wiek 23 lata
1. Jan Karwecki	30	+7
2. Stanisław Gonet	30	-7
3. Henryk Maculewicz	29	-6
4. Zbigniew Płaszewski	28	+5
6. Kazimierz Kmieć	28	+5
6. Henryk Szymanowski	27	+4
7. Zdzisław Kapka	25	+2
8. Kazimierz Gazda	24	-1
9. Marek Holocher	22	-1
10. Jan Jałocha	22	-1
11. Adam Nawalka	22	-1
12. Andrzej Targosz	22	-1
13. Michał Wróbel	22	-1
14. Krzysztof Budka	21	-2
15. Janusz Krupiński	21	-2
16. Leszek Lipka	21	-2
17. Marek Motyka	21	-2
18. Andrzej Iwan	20	-3
19. Ryszard Suder	19	-4
20. Bugusław Dziegiel	19	-4
21. Mirosław Świątek	19	-4
22. Piotr Skrobowski	18	-5

Kilka brytyjskich klubów piłkarskich, między innymi Manchester United Leeds i Tottenham Hotspur, zjednoczyło się w „Krucjacie Pokoju”. Ma ona stanowić jeszcze jeden sposób zwalczania brutalności panoszącej się na zlewnych murawach oraz trybunach stadionów. Oznaką uczestnictwa w akcji jest noszona na ramieniu opaska z napisem „Peace Crusade” oraz symboliczną gołąbką pokoju. Przed rozpoczęciem meczu, w czasie przerwy i po zakończeniu gry, spikerzy stadionowi wzywają publiczność do włączenia się do ruchu. Kampanię upowszechniają audycje BBC oraz afisze rozlepiane na całej niemal wyspie.

TERMINARZ KIBICA

II rundy rozgrywek piłkarskich o mistrzostwo I ligi sezonu 78/79 Pucharu Polski, Pucharów UEFA i meczów międzynarodowych.

Lp.	Data i dzień tygodnia	godzina	Gospodarze — goście		Uwagi
	1	2	3	4	
1.	3.03.1979 r. sobota		Ruch	Wisła	
2.	7.03.1979 r. środa	16.30	Wisła	Malmö FF	UEFA
3.	11.03.1979 r. niedziela	17.00	Wisła	Legia	
4.	17.03.1979 r. sobota		Szombierki	Wisła	planuje się 17.03.1979 r.
5.	21.03.1979 r. środa	19.00	Malmö	Wisła	termin UEFA czas miejsc.
6.	21.03.1979 r.		Algeria	Polska	
7.	25.03.1979 r. niedziela	17.00	Wisła	Widzew	
8.	28.03.1979 r. środa		Zagłębie Lubin Arka	Wisła Szombierki	1/2 Pucharu Polski
9.	31.03.1979 r. sobota		Stal Mielec	Wisła	
10.	4.04.1979 r. środa		Polska	Węgry	
11.	8.04.1979 r. niedziela	18.00	Wisła	Odra	
12.	18.04.1979 r. środa		NRD	Polska	
13.	22.04.1979 r. niedziela		Śląsk	Wisła	
14.	25.04.1979 r. środa		Pogoń	Wisła	

1	2	3	4
15. 2.05.1979 r. środa		Polska	Holandia
16. 6.05.1979 r. niedziela	18.30	Wisła	GKS Katowice
17. 9.05.1979 r. środa			Final Pucharu Polski
18. 13.05.1979 r. niedziela		Gwardia	Wisła
19. 16.05.1979 r. środa			termin UEFA
20. 20.05.1979 r. niedziela	19.00	Wisła	Polonia
21. 23.05.1979 r. środa			termin UEFA
22. 27.05.1979 r. niedziela		LKS	Wisła
23. 30.05.1979 r. środa	19.00	Wisła	Zagłębie
24. 6.05.1979 r. środa		Lech	Wisła
25. 10.06.1979 r. niedziela	19.00	Wisła	Arka

★

Po ukazaniu się w „Przeglądzie Sportowym” wywiadu z eks-trenerem piłkarzy Stali Mielec dr. Konstantym Pawlikańcem niektórzy kibice mylnie przyjęli, że Andrzej Szarmach jest pierwszym polskim piłkarzem, który starał się „wykupić” z klubu by móc przejść do innego. Podobna transakcja i to udana — miała już miejsce. Przed kilkunastoma miesiącami jeden z piłkarzy RKS Błonie powrócił do swego macierzystego klubu, Przyszłość Włochy, mimo że ten ostatni nie miał z czego zwrócić pewnych, związanych z tym kosztów. Nasz bohater sfinansował się w części sam, w części korzystając z pomocy kolegów, pragnących z nim grać w zespole. Pozornie drobiazg — a jakże wymowny.

AUSTRALIA OCZEKUJE PIŁKARZY WISŁY

(korespondencja własna z Australii)

Aczkolwiek od dłuższego czasu krążyły w tutejszych sferach piłkarskich nieoficjalne wiadomości o tournée piłkarzy Wisły po Australii, to jednak dopiero przed kilku tygodniami p. Michał Weinstein — przewodniczący Viktorianańskiego Związku Piłki Nożnej i viceprezes Australijskiej Federacji oficjalnie zakomunikował na jednej z konferencji prasowych, że tegoroczny mistrz Polski zakontraktowany został na rozegranie 4 spotkań w krainie kangurów. W grudniu br. rozesłany został do prasy komunikat z nazwiskami zawodników, którzy rozpoczną przygotowania do meczu z Wisłą tuż po świętach. Pierwszy oficjalny trening wyznaczony został na dzień 17 stycznia. Podanie składu kadry i nazwisk zawodników nie powie nic czytelnikom programu rundy wiosennej sekcji piłki nożnej Wisły. Dla orientacji więc muszę wyjaśnić, że w Australii istnieją tak zwane Ligi Stanowe (State League), a oprócz tego w roku 1977 zainicjowana została Liga Państwowa (Philips National League). Przeciwnikami Wisły w Australii będą wybrańcy stanowej i państwowej ligi.

Przed kilku miesiącami Australia zaangażowała trenera państwowego Niemca RUDI GUTENDORFA. Jego zadaniem jest przygotowanie Australii do mistrzostw świata. Kładzie on główny nacisk na narodowy zespół młodzików, który odniósł przed paroma tygodniami sukces, wygrywając turniej w Nowej Zelandii.

Na terenie Melbourne, jak również w innych stanach Australii mamy polskie drużyny piłkarskie. Polonia Melbourne niestety zdegradowana została w ubiegłym sezonie z Ligi Stanowej i gra w tzw. I Dywizji. Zarząd Polonii odegrał doniosłą rolę w uprzyjemnieniu pobytu pierwszej drużyny polskiej w Melbourne. Przed kilku laty Legia Warszawa była pod opieką Polonii przez cały czas swego pobytu w Melbourne i niewątpliwie ekspedycja Wisły może również liczyć na gościnność Zarządu Polonii.

STEFAN KALUS

Mimo zdeaktualizowania się powyższej korespondencji (znamy przecież wyniki spotkań rozegranych przez „Wisłę” w Australii: 3 zwycięstwa i remis) — zamieściliśmy ją celem zobrazowania stosunków piłkarskich na tym kontynencie.

TOTALIZATOR SPORTOWY

Pamiętaj!

**Piątek TOTEK — środa MAŁY
LOTEK i EXPRES-LOTEK — nie-
dziela DUŻY LOTEK**

Z REDAKCJĄ „PIŁKI NOŻNEJ” WITAMY 2000 ROK!

Na Stadionie Śląskim w Chorzowie odbyło się spotkanie oldbojów Warszawy i Śląska. Zwyciężyła stolica 4:2, a największy aplauz 80-tysięcznej widowni zyskała gra 53-letniego KAZIMIERZA DEYNY. Obydwie bramki dla pokonanych zdobył profesor ekonomii na Uniwersytecie Śląskim — BOHDAN MA-SZTALER.

Stoper FC 1973 Publikator Warszawa zawodnik K.B. stwierdził, że odejście z klubu jeżeli do końca stycznia nie otrzyma talonu na jacht względnie konta plus minimum dwa i pół fikcyjnego etatu w solidnych renomowanych redakcjach. Wtajemniczeni twierdzą, że za kulisami tej afery kryje się niezwykle intratna oferta lidera naszej ekstraklasy — Polonii Warszawa.

Dotychczasowy trener koordynator Łódzkiego Klubu Sportowego — Leszek JEZIEŃSKI na skutek konfliktu z rezerwowym bramkarzem drużyny juniorów zmuszony był zmienić pracę.

W klasyfikacji „Kryształowego gwiazdka” obejmującej sędziów ligowych nie zostały poważniejsze zmiany. Nadal zdecydowanie prowadzi Andrzej Eksztajn, wnik nestora naszych arbitrów — Stanisława Eksztajna.

Najlepszy przed 25 laty gracz — ANTONI SZYMANOWSKI. Po uzyskaniu tytułu piłkarza roku 1975 nasz znakomity libero kontynuował występy w Wiśle Kraków, po zdobyciu z nią mistrzostwa kraju w 1978 roku przeszedł do stołecznej Gwardii, by zakończyć karierę w FC Barcelona.

W Bydgoszczy kolejna afera kaperownicza. Tym razem działaczom Zawiszy dał się we znaki najbliżsi sąsiedzi. Środkowy napastnik wojskowych Jerzy Gomulicki od wiosennej rundy grać będzie w Szubianinca. Jak twierdzą wtajemniczeni Gomulicki ma objąć w Szubinie jedną z katedr miejscowej uczelni.

Zapadła wreszcie decyzja w sprawie Stadionu Dziesięciolecia. W pierwszym półroczu wokół terenów tego obiektu zostanie postawiony płot. Pieniądze zaszczerdzone na likwidacji etatów dla porządkowych pozwolą na zainstalowanie za kilka lat sztucznego oświetlenia oraz pierwszą w historii popularnego stadionu całkowitą renowację płyty boiska.

30 lat czekał piłkarze Wisły na swoją odwieczną rywalke by rozegrać derby Krakowa w randze ekstraklasy.

Wydawnictwo: Sekcja Piłki Nożnej GTS Wisła w Krakowie

Tekst i opracowanie: Andrzej SNOBKOWSKI

Projekt okładki: Jacek BUDYN

Opracowanie techniczne: Wiesław ŁYKO

Druk: DRUKARNIA NARODOWA 3, Kraków, B. Jossalewicza 24

Zam. 105/79. Nakład 4000 egz. — J-21:470

TOTALIZATOR SPORTOWY

TOTALIZATOR
SPORTOWY
W SŁUŻBIE
KULTURY
FIZYCZNEJ